

॥ ऋग्वेदः वैदिकस्वरविरहितः मण्डलं ७ ॥

अग्निं नरो दीधितिभिररण्योर्हस्तच्युती जनयन्त प्रशस्तम्।
दूरेदृशं गृहपतिमथर्युम् ॥ ७.००१.०१
तमग्निमस्ते वसवो न्यृण्वन्सुप्रतिचक्षमवसे कुतश्चित्।
दक्षाय्यो यो दम आस नित्यः ॥ ७.००१.०२
प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजस्रया सूर्म्या यविष्ठ।
त्वां शश्वन्त उप यन्ति वाजाः ॥ ७.००१.०३
प्र ते अग्रयोऽग्निभ्यो वरं निः सुवीरासः शोशुचन्त द्युमन्तः।
यत्रा नरः समासते सुजाताः ॥ ७.००१.०४
दा नो अग्ने धिया रयिं सुवीरं स्वपत्यं सहस्य प्रशस्तम्।
न यं यावा तरति यातुमावान् ॥ ७.००१.०५
उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोर्हविष्मती घृताची।
उप स्वैनमरमतिर्वसूयुः ॥ ७.००१.०६
विश्वा अग्नेऽप दहारातीर्येभिस्तपोभिरदहो जरूथम्।
प्र निस्वरं चातयस्वामीवाम् ॥ ७.००१.०७
आ यस्ते अग्र इधते अनीकं वसिष्ठ शुक्र दीदिवः पावक।
उतो न एभिः स्तवथैरिह स्याः ॥ ७.००१.०८
वि ये ते अग्ने भेजिरे अनीकं मर्ता नरः पित्र्यासः पुरुत्रा।
उतो न एभिः सुमना इह स्याः ॥ ७.००१.०९
इमे नरो वृत्रहत्येषु शूरा विश्वा अदेवीरभि सन्तु मायाः।
ये मे धियं पनयन्त प्रशस्ताम् ॥ ७.००१.१०
मा शूने अग्ने नि षदाम नृणां माशेषसोऽवीरता परि त्वा।
प्रजावतीषु दुर्यासु दुर्य ॥ ७.००१.११

यमश्वी नित्यमुपयाति यज्ञं प्रजावन्तं स्वपत्यं क्षयं नः।
स्वजन्मना शेषसा वावृधानम्॥ ७.००१.१२
पाहि नो अग्ने रक्षसो अजुष्टात्पाहि धूर्तेरररुषो अघायोः।
त्वा युजा पृतनायूरभि ष्याम्॥ ७.००१.१३
सेदग्निरग्निरत्यस्त्वन्यान्यत्र वाजी तनयो वीळुपाणिः।
सहस्रपाथा अक्षरा समेति॥ ७.००१.१४
सेदग्निर्यो वनुष्यतो निपाति समेद्भारमंहस उरुष्यात्।
सुजातासः परि चरन्ति वीराः॥ ७.००१.१५
अयं सो अग्निराहुतः पुरुत्रा यमीशानः समिदिन्धे हविष्मान्।
परि यमेत्यध्वरेषु होता॥ ७.००१.१६
त्वे अग्न आहवनानि भूरीशानास आ जुहुयाम नित्या।
उभा कृण्वन्तो वहतू मियेधे॥ ७.००१.१७
इमो अग्ने वीततमानि हव्याजस्रो वक्षि देवतातिमच्छ।
प्रति न ईं सुरभीणि व्यन्तु॥ ७.००१.१८
मा नो अग्नेऽवीरते परा दा दुर्वाससेऽमतये मा नो अस्यै।
मा नः क्षुधे मा रक्षस ऋतावो मा नो दमे मा वन आ जुहूर्थाः॥ ७.००१.१९
नू मे ब्रह्माण्यग्र उच्छशाधि त्वं देव मघवद्भ्यः सुषूदः।
रातौ स्यामोभयास आ ते यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.००१.२०
त्वमग्ने सुहवो रण्वसंष्टक्सुदीती सूनो सहसो दिदीहि।
मा त्वे सचा तनये नित्य आ धङ्गा वीरो अस्मन्नर्यो वि दासीत्॥ ७.००१.२१
मा नो अग्ने दुर्भृतये सचैषु देवेद्वेष्वग्निषु प्र वोचः।
मा ते अस्मान्दुर्मतयो भृमाच्चिद्देवस्य सूनो सहसो नशन्त॥ ७.००१.२२
स मर्तो अग्ने स्वनीक रेवानमर्त्ये य आजुहोति हव्यम्।
स देवता वसुवनिं दधाति यं सूरिरर्थी पृच्छमान एति॥ ७.००१.२३

महो नो अग्रे सुवितस्य विद्वात्रयिं सूरिभ्य आ वहा बृहन्तम्।
येन वयं सहसावन्मदेमाविक्षितास आयुषा सुवीराः ॥ ७.००१.२४
नू मे ब्रह्माण्यग्न उच्छशाधि त्वं देव मघवद्भ्यः सुषूदः।
रातौ स्यामोभयास आ ते यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.००१.२५

जुषस्व नः समिधमग्ने अद्य शोचा बृहद्यजतं धूममृण्वन्।
उप स्पृश दिव्यं सानु स्तूपैः सं रश्मिभिस्ततनः सूर्यस्य ॥ ७.००२.०१
नराशंसस्य महिमानमेषामुप स्तोषाम यजतस्य यज्ञैः।
ये सुक्रतवः शुचयो धियंधाः स्वदन्ति देवा उभयानि हव्या ॥ ७.००२.०२
ईळैन्यं वो असुरं सुदक्षमन्तर्दूतं रोदसी सत्यवाचम्।
मनुष्वदग्निं मनुना समिद्धं समध्वराय सदमिन्महेम ॥ ७.००२.०३
सपर्यवो भरमाणा अभिज्ञु प्र वृञ्जते नमसा बर्हिरग्नौ।
आजुह्वाना घृतपृष्ठं पृषद्वदध्वर्यवो हविषा मर्जयध्वम् ॥ ७.००२.०४
स्वाधो वि दुरो देवयन्तोऽशिश्रयू रथयुर्देवताता।
पूर्वीं शिशुं न मातरा रिहाणे समग्रुवो न समनेष्वञ्जन् ॥ ७.००२.०५
उत योषणे दिव्ये मही न उषासानक्ता सुदुघेव धेनुः।
बर्हिषदा पुरुहूते मघोनी आ यज्ञिये सुविताय श्रयेताम् ॥ ७.००२.०६
विप्रा यज्ञेषु मानुषेषु कारू मन्ये वां जातवेदसा यजध्वै।
ऊर्ध्वं नो अध्वरं कृतं हवेषु ता देवेषु वनथो वार्याणि ॥ ७.००२.०७
आ भारती भारतीभिः सजोषा इळा देवैर्मनुष्येभिरग्निः।
सरस्वती सारस्वतेभिरर्वाक्तिस्रो देवीर्बर्हिरदं सदन्तु ॥ ७.००२.०८
तन्नस्तुरीपमध पोषयिद्बु देव त्वष्टृर्वि रराणः स्यस्व।
यतो वीरः कर्मण्यः सुदक्षो युक्तग्रावा जायते देवकामः ॥ ७.००२.०९
वनस्पतेऽव सृजोप देवानग्निर्हविः शमिता सूदयाति।

सेदु होता सत्यतरो यजाति यथा देवानां जनिमानि वेद ॥ ७.००२.१०
आ याहाग्रे समिधानो अर्वाङ्ङिन्द्रेण देवैः सरथं तुरेभिः ।
बर्हिर्न आस्तामदितिः सुपुत्रा स्वाहा देवा अमृता मादयन्ताम् ॥ ७.००२.११

अग्निं वो देवमग्निभिः सजोषा यजिष्ठं दूतमध्वरे कृणुध्वम् ।
यो मर्त्येषु निधुविरृतावा तपुर्मूर्धा घृतान्नः पावकः ॥ ७.००३.०१
प्रोथदक्षो न यवसेऽविष्यन्यदा महः संवरणाद्व्यस्थात् ।
आदस्य वातो अनु वाति शोचिरध स्म ते व्रजनं कृष्णमस्ति ॥ ७.००३.०२
उद्यस्य ते नवजातस्य वृष्णोऽग्रे चरन्त्यजरा इधानाः ।
अच्छा द्यामरुषो धूम एति सं दूतो अग्न ईयसे हि देवान् ॥ ७.००३.०३
वि यस्य ते पृथिव्यां पाजो अश्रेत्तृषु यदन्ना समवृक्त जम्भैः ।
सेनेव सृष्टा प्रसितिष्ट एति यवं न दस्म जुह्वा विवेक्षि ॥ ७.००३.०४
तमिद्दोषा तमुषसि यविष्ठमग्निमत्यं न मर्जयन्त नरः ।
निशिशाना अतिथिमस्य योनौ दीदाय शोचिराहुतस्य वृष्णः ॥ ७.००३.०५
सुसंष्टक्ते स्वनीक प्रतीकं वि यद्रुक्मो न रोचस उपाके ।
दिवो न ते तन्यतुरेति शुष्मश्चित्रो न सूरः प्रति चक्षि भानुम् ॥ ७.००३.०६
यथा वः स्वाहाग्रे दाशेम परीळाभिर्घृतवद्भिश्च हव्यैः ।
तेभिर्नो अग्ने अमितैर्महोभिः शतं पूर्भिरायसीभिर्नि पाहि ॥ ७.००३.०७
या वा ते सन्ति दाशुषे अधृष्टा गिरो वा याभिर्नृवतीरुरुष्याः ।
ताभिर्नः सूनो सहसो नि पाहि स्मत्सूरीञ्जरितृञ्जातवेदः ॥ ७.००३.०८
निर्यत्पूतेव स्वधितिः शुचिर्गात्स्वया कृपा तन्वा रोचमानः ।
आ यो मात्रोरुशेन्यो जनिष्ट देवयज्याय सुक्रतुः पावकः ॥ ७.००३.०९
एता नो अग्ने सौभगा दिदीह्यपि क्रतुं सुचेतसं वतेम ।
विश्वा स्तोतृभ्यो गृणते च सन्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.००३.१०

प्र वः शुक्राय भानवे भरध्वं हव्यं मतिं चाग्रये सुपूतम्।
 यो दैव्यानि मानुषा जनूंष्यन्तर्विश्वानि विद्वाना जिगाति ॥ ७.००४.०१
 स गृत्सो अग्निस्तरुणश्चिदस्तु यतो यविष्ठो अजनिष्ट मातुः।
 सं यो वना युवते शुचिदन्भूरि चिदन्ना समिदत्ति सद्यः ॥ ७.००४.०२
 अस्य देवस्य संसद्यनीके यं मर्तासः श्येतं जगृभ्रे।
 नि यो गृभं पौरुषेयीमुवोच दुरोकमग्निरायवे शुशोच ॥ ७.००४.०३
 अयं कविरकविषु प्रचेता मर्तेष्वग्निरमृतो नि धायि।
 स मा नो अत्र जुहुरः सहस्वः सदा त्वे सुमनसः स्याम ॥ ७.००४.०४
 आ यो योनिं देवकृतं ससाद क्रत्वा ह्यग्निरमृताँ अतारीत्।
 तमोषधीश्च वनिनश्च गर्भं भूमिश्च विश्वधायसं बिभर्ति ॥ ७.००४.०५
 ईशे ह्यग्निरमृतस्य भूरेरीशे रायः सुवीर्यस्य दातोः।
 मा त्वा वयं सहसावन्नवीरा माप्सवः परि षदाम मादुवः ॥ ७.००४.०६
 परिषद्यं ह्यरणस्य रेक्णो नित्यस्य रायः पतयः स्याम।
 न शेषो अग्ने अन्यजातमस्त्यचेतानस्य मा पथो वि दुक्षः ॥ ७.००४.०७
 नहि ग्रभायारणः सुशेवोऽन्योदर्यो मनसा मन्तवा उ।
 अधा चिदोकः पुनरित्स एत्या नो वाज्यभीषाळेतु नव्यः ॥ ७.००४.०८
 त्वमग्ने वनुष्यतो नि पाहि त्वमु नः सहसावन्नवद्यात्।
 सं त्वा ध्वस्मन्वदभ्येतु पाथः सं रयिः स्पृहयाय्यः सहस्री ॥ ७.००४.०९
 एता नो अग्ने सौभगा दिदीह्यपि क्रतुं सुचेतसं वतेम।
 विश्वा स्तोतृभ्यो गृणते च सन्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.००४.१०

प्राग्रये तवसे भरध्वं गिरं दिवो अरतये पृथिव्याः।

यो विश्वेषाममृतानामुपस्थे वैश्वानरो वावृधे जागृवद्भिः ॥ ७.००५.०१

पृष्ठो दिवि धाय्यग्निः पृथिव्यां नेता सिन्धूनां वृषभः स्तियानाम्।
स मानुषीरभि विशो वि भाति वैश्वानरो वावृधानो वरेण ॥ ७.००५.०२
त्वद्दिया विश आयन्नसिक्नीरसमना जहतीर्भोजनानि।
वैश्वानर पूरवे शोशुचानः पुरो यदग्ने दरयन्नदीदेः ॥ ७.००५.०३
तव त्रिधातु पृथिवी उत द्यौर्वैश्वानर व्रतमग्ने सचन्त।
त्वं भासा रोदसी आ ततन्याजस्रेण शोचिषा शोशुचानः ॥ ७.००५.०४
त्वामग्ने हरितो वावशाना गिरः सचन्ते धुनयो घृताचीः।
पतिं कृष्टीनां रथ्यं रयीणां वैश्वानरमुषसां केतुमह्वाम् ॥ ७.००५.०५
त्वे असुर्यं वसवो न्यृण्वन्क्रतुं हि ते मित्रमहो जुषन्त।
त्वं दस्यूरोकसो अग्र आज उरु ज्योतिर्जनयन्नार्याय ॥ ७.००५.०६
स जायमानः परमे व्योमन्वायुर्न पाथः परि पासि सद्यः।
त्वं भुवना जनयन्नभि क्रन्नपत्याय जातवेदो दशस्यन् ॥ ७.००५.०७
तामग्ने अस्मे इषमेरयस्व वैश्वानर द्युमतीं जातवेदः।
यया राधः पिन्वसि विश्ववार पृथु श्रवो दाशुषे मर्त्याय ॥ ७.००५.०८
तं नो अग्ने मघवद्भ्यः पुरुक्षुं रयिं नि वाजं श्रुत्यं युवस्व।
वैश्वानर महि नः शर्म यच्छ रुद्रेभिरग्ने वसुभिः सजोषाः ॥ ७.००५.०९

प्र सम्राजो असुरस्य प्रशस्तिं पुंसः कृष्टीनामनुमाद्यस्य।
इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दे दारुं वन्दमानो विवक्मि ॥ ७.००६.०१
कविं केतुं धासिं भानुमद्रेर्हिन्वन्ति शं राज्यं रोदस्योः।
पुरंदरस्य गीर्भिरा विवासेऽग्नेर्व्रतानि पूर्व्या महानि ॥ ७.००६.०२
न्यक्रतून्ग्रथिनो मृध्रवाचः पर्णीरंश्रद्धाँ अवृधाँ अयज्ञान्।
प्रप्र तान्दस्यूरग्निर्विवाय पूर्वश्चकारापराँ अयज्यून् ॥ ७.००६.०३
यो अपाचीने तमसि मदन्तीः प्राचीश्चकार नृतमः शचीभिः।

तमीशानं वस्वो अग्निं गृणीषेऽनानतं दमयन्तं पृतन्यूनं ॥ ७.००६.०४
यो देहो अनमयद्वधस्त्रैर्यो अर्यपत्नीरुषसश्चकार ।
स निरुध्या नहुषो यहो अग्निर्विशश्चक्रे बलिहतः सहोभिः ॥ ७.००६.०५
यस्य शर्मन्नुप विश्वे जनास एवैस्तस्थुः सुमतिं भिक्षमाणाः ।
वैश्वानरो वरमा रोदस्योराग्निः ससाद पित्रोरुपस्थम् ॥ ७.००६.०६
आ देवो ददे बुध्या वसूनि वैश्वानर उदिता सूर्यस्य ।
आ समुद्रादवरादा परस्मादाग्निर्ददे दिव आ पृथिव्याः ॥ ७.००६.०७

प्र वो देवं चित्सहसानमग्निमश्वं न वाजिनं हिषे नमोभिः ।
भवा नो दूतो अध्वरस्य विद्वान्त्मना देवेषु विविदे मितद्रुः ॥ ७.००७.०१
आ याहाग्ने पथ्या अनु स्वा मन्द्रो देवानां सख्यं जुषाणः ।
आ सानु शुष्मैर्नदयन्पृथिव्या जम्भेभिर्विश्वमुशधग्वनानि ॥ ७.००७.०२
प्राचीनो यज्ञः सुधितं हि बर्हिः प्रीणीते अग्निरीळितो न होता ।
आ मातरा विश्ववारे हुवानो यतो यविष्ठ जज्ञिषे सुशेवः ॥ ७.००७.०३
सद्यो अध्वरे रथिरं जनन्त मानुषासो विचेतसो य एषाम् ।
विशामधायि विशपतिर्दुरोणेऽग्निर्मन्द्रो मधुवचा ऋतावा ॥ ७.००७.०४
असादि वृतो वह्निराजगन्वानग्निर्ब्रह्मा नृषदने विधर्ता ।
द्यौश्च यं पृथिवी वावृधाते आ यं होता यजति विश्ववारम् ॥ ७.००७.०५
एते द्युम्नेभिर्विश्वमातिरन्त मन्त्रं ये वारं नर्या अतक्षन् ।
प्र ये विशस्तिरन्त श्रोषमाणा आ ये मे अस्य दीधयन्नृतस्य ॥ ७.००७.०६
नू त्वामग्र ईमहे वसिष्ठा ईशानं सूनो सहसो वसूनाम् ।
इषं स्तोतृभ्यो मघवद्भ्य आनङ्घ्र्यं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.००७.०७

इन्धे राजा समयो नमोभिर्यस्य प्रतीकमाहुतं घृतेन ।

नरो हव्येभिरीळते सबाध आग्रिरग्र उषसामशोचि ॥ ७.००८.०१
अयमु ष्य सुमहाँ अवेदि होता मन्द्रो मनुषो यहो अग्निः।
वि भा अकः ससृजानः पृथिव्यां कृष्णपविरोषधीभिर्ववक्षे ॥ ७.००८.०२
कया नो अग्ने वि वसः सुवृक्तिं कामु स्वधामृणवः शस्यमानः।
कदा भवेम पतयः सुदत्र रायो वन्तारो दुष्टरस्य साधोः ॥ ७.००८.०३
प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यत्सूर्यो न रोचते बृहद्द्राः।
अभि यः पूरुं पृतनासु तस्थौ द्युतानो दैव्यो अतिथिः शुशोच ॥ ७.००८.०४
असन्नित्वे आहवनानि भूरि भुवो विश्वेभिः सुमना अनीकैः।
स्तुतश्चिदग्ने शृण्विषे गृणानः स्वयं वर्धस्व तन्वं सुजात ॥ ७.००८.०५
इदं वचः शतसाः संसहस्रमुदग्रये जनिषीष्ट द्विबर्हाः।
शं यस्तोतृभ्य आपये भवाति द्युमदमीवचातनं रक्षोहा ॥ ७.००८.०६
नू त्वामग्र ईमहे वसिष्ठा ईशानं सूनो सहसो वसूनाम्।
इषं स्तोतृभ्यो मघवद्भ्य आनङ्घ्र्यं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.००८.०७

अबोधि जार उषसामुपस्थाद्धोता मन्द्रः कवितमः पावकः।
दधाति केतुमुभयस्य जन्तोर्हव्या देवेषु द्रविणं सुकृत्सु ॥ ७.००९.०१
स सुक्रतुर्यो वि दुरः पणीनां पुनानो अर्कं पुरुभोजसं नः।
होता मन्द्रो विशां दमूनास्तिरस्तमो ददृशे राम्याणाम् ॥ ७.००९.०२
अमूरः कविरदितिर्विवस्वान्सुसंसन्मित्रो अतिथिः शिवो नः।
चित्रभानुरुषसां भात्यग्रेऽपां गर्भः प्रस्व आ विवेश ॥ ७.००९.०३
ईळेन्यो वो मनुषो युगेषु समनगा अशुचज्जातवेदाः।
सुसंष्टशा भानुना यो विभाति प्रति गावः समिधानं बुधन्त ॥ ७.००९.०४
अग्ने याहि दूत्यं मा रिषण्यो देवाँ अच्छा ब्रह्मकृता गणेन।
सरस्वतीं मरुतो अश्विनापो यक्षि देवान्ब्रधेयाय विश्वान् ॥ ७.००९.०५

त्वामग्ने समिधानो वसिष्ठो जरूथं हन्यक्षि राये पुरंधिम्।
पुरुणीथा जातवेदो जरस्व यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.००९.०६

उषो न जारः पृथु पाजो अश्रेद्दविद्युतद्दीघच्छोशुचानः।
वृषा हरिः शुचिरा भाति भासा धियो हिन्वान उशतीरजीगः ॥ ७.०१०.०१
स्वर्ण वस्तोरुषसामरोचि यज्ञं तन्वाना उशिजो न मन्म।
अग्निर्जन्मानि देव आ वि विद्वान्द्रवद्दूतो देवयावा वनिष्ठः ॥ ७.०१०.०२
अच्छा गिरो मतयो देवयन्तीरग्निं यन्ति द्रविणं भिक्षमाणाः।
सुसंदृशं सुप्रतीकं स्वञ्च हव्यवाहमरतिं मानुषाणाम् ॥ ७.०१०.०३
इन्द्रं नो अग्ने वसुभिः सजोषा रुद्रं रुद्रेभिरा वहा बृहन्तम्।
आदित्येभिरदितिं विश्वजन्यां बृहस्पतिमृक्कभिर्विश्ववारम् ॥ ७.०१०.०४
मन्द्रं होतारमुशिजो यविष्ठमग्निं विश ईळते अध्वरेषु।
स हि क्षपावाँ अभवद्रयीणामतन्द्रो दूतो यजथाय देवान् ॥ ७.०१०.०५

महाँ अस्यध्वरस्य प्रकेतो न ऋते त्वदमृता मादयन्ते।
आ विश्वेभिः सरथं याहि देवैर्यग्ने होता प्रथमः सदेह ॥ ७.०११.०१
त्वामीळते अजिरं दूत्याय हविष्मन्तः सदमिन्मानुषासः।
यस्य देवैरासदो बर्हिरग्नेऽहान्यस्मै सुदिना भवन्ति ॥ ७.०११.०२
त्रिश्चिदक्तोः प्र चिकितुर्वसूनि त्वे अन्तर्दाशुषे मर्त्याय।
मनुष्वदग्र इह यक्षि देवान्भवा नो दूतो अभिशस्तिपावा ॥ ७.०११.०३
अग्निरीशे बृहतो अध्वरस्याग्निर्विश्वस्य हविषः कृतस्य।
क्रतुं ह्यस्य वसवो जुषन्ताथा देवा दधिरे हव्यवाहम् ॥ ७.०११.०४
आग्ने वह हविरद्याय देवानिन्द्रज्येष्ठास इह मादयन्ताम्।
इमं यज्ञं दिवि देवेषु धेहि यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०११.०५

अगन्म महा नमसा यविष्ठं यो दीदाय समिद्धः स्वे दुरोणे ।
चित्रभानुं रोदसी अन्तरुर्वी स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यञ्चम् ॥ ७.०१२.०१
स मद्वा विश्वा दुरितानि साह्वानग्निः ष्टवे दम आ जातवेदाः ।
स नो रक्षिषद्दुरितादवद्यादस्मान्गृणत उत नो मघोनः ॥ ७.०१२.०२
त्वं वरुण उत मित्रो अग्ने त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः ।
त्वे वसु सुषणनानि सन्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०१२.०३

प्राग्रये विश्वशुचे धियंधेऽसुरघ्ने मन्म धीतिं भरध्वम् ।
भरे हविर्न बर्हिषि प्रीणानो वैश्वानराय यतये मतीनाम् ॥ ७.०१३.०१
त्वमग्ने शोचिषा शोशुचान आ रोदसी अपृणा जायमानः ।
त्वं देवाँ अभिशस्तेरमुञ्चो वैश्वानर जातवेदो महित्वा ॥ ७.०१३.०२
जातो यदग्ने भुवना व्यख्यः पशून्न गोपा इर्यः परिज्मा ।
वैश्वानर ब्रह्मणे विन्द गातुं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०१३.०३

समिधा जातवेदसे देवाय देवहृतिभिः ।
हविर्भिः शुक्रशोचिषे नमस्विनो वयं दाशेमाग्रये ॥ ७.०१४.०१
वयं ते अग्ने समिधा विधेम वयं दाशेम सुष्टुती यजत्र ।
वयं घृतेनाध्वरस्य होतर्वयं देव हविषा भद्रशोचे ॥ ७.०१४.०२
आ नो देवेभिरुप देवहृतिमग्ने याहि वषट्कृतिं जुषाणः ।
तुभ्यं देवाय दाशतः स्याम यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०१४.०३

उपसद्याय मीळुष आस्ये जुहुता हविः ।
यो नो नेदिष्ठमाप्यम् ॥ ७.०१५.०१

यः पञ्च चर्षणीरभि निषसाद दमेदमे ।
कविर्गृहपतिर्युवा ॥ ७.०१५.०२
स नो वेदो अमात्यमग्री रक्षतु विश्वतः ।
उतास्मान्यात्वंहसः ॥ ७.०१५.०३
नवं नु स्तोममग्रये दिवः श्येनाय जीजनम् ।
वस्वः कुविद्वनाति नः ॥ ७.०१५.०४
स्पर्हा यस्य श्रियो दृशे रयिर्वीरवतो यथा ।
अग्रे यज्ञस्य शोचतः ॥ ७.०१५.०५
सेमां वेतु वषट्कृतिमग्निर्जुषत नो गिरः ।
यजिष्ठो हव्यवाहनः ॥ ७.०१५.०६
नि त्वा नक्ष्य विशपते द्युमन्तं देव धीमहि ।
सुवीरमग्र आहुत ॥ ७.०१५.०७
क्षप उस्रश्च दीदिहि स्वग्रयस्त्वया वयम् ।
सुवीरस्त्वमस्मयुः ॥ ७.०१५.०८
उप त्वा सातये नरो विप्रासो यन्ति धीतिभिः ।
उपाक्षरा सहस्रिणी ॥ ७.०१५.०९
अग्री रक्षांसि सेधति शुक्रशोचिरमर्त्यः ।
शुचिः पावक ईड्यः ॥ ७.०१५.१०
स नो राधांस्या भरेशानः सहसो यहो ।
भगश्च दातु वार्यम् ॥ ७.०१५.११
त्वमग्रे वीरवद्यशो देवश्च सविता भगः ।
दितिश्च दाति वार्यम् ॥ ७.०१५.१२
अग्रे रक्षा णो अंहसः प्रति ष्म देव रीषतः ।
तपिष्ठैरजरो दह ॥ ७.०१५.१३

अधा मही न आयस्यनाधृष्टो नृपीतये।

पूर्भवा शतभुजिः॥ ७.०१५.१४

त्वं नः पाहं हसो दोषावस्तरघायतः।

दिवा नक्तमदाभ्य॥ ७.०१५.१५

एना वो अग्निं नमसोर्जो नपातमा हुवे।

प्रियं चेतिष्ठमरतिं स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम्॥ ७.०१६.०१

स योजते अरुषा विश्वभोजसा स दुद्रवत्स्वाहुतः।

सुब्रह्मा यज्ञः सुशामी वसूनां देवं राधो जनानाम्॥ ७.०१६.०२

उदस्य शोचिरस्थादाजुह्वानस्य मीळ्हुषः।

उद्धूमासो अरुषासो दिविस्पृशः समग्निमिन्धते नरः॥ ७.०१६.०३

तं त्वा दूतं कृण्महे यशस्तमं देवाँ आ वीतये वह।

विश्वा सूनो सहसो मर्तभोजना रास्व तद्यत्त्वेमहे॥ ७.०१६.०४

त्वमग्ने गृहपतिस्त्वं होता नो अध्वरे।

त्वं पोता विश्ववार प्रचेता यक्षि वेषि च वार्यम्॥ ७.०१६.०५

कृधि रत्नं यजमानाय सुक्रतो त्वं हि रत्नधा असि।

आ न ऋते शिशीहि विश्वमृत्विजं सुशंसो यश्च दक्षते॥ ७.०१६.०६

त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः।

यन्तारो ये मघवानो जनानामूर्वान्दयन्त गोनाम्॥ ७.०१६.०७

येषामिळा घृतहस्ता दुरोण आँ अपि प्राता निषीदति।

ताँस्त्रायस्व सहस्य द्रुहो निदो यच्छा नः शर्म दीर्घश्रुत्॥ ७.०१६.०८

स मन्द्रया च जिह्वया वह्निरासा विदुष्टरः।

अग्ने रयिं मघवद्भ्यो न आ वह हव्यदातिं च सूदय॥ ७.०१६.०९

ये राधांसि ददत्यश्व्या मघा कामेन श्रवसो महः।

ताँ अंहसः पिपृहि पृर्भिष्ट्वं शतं पूर्भिर्यविष्ठ्य ॥ ७.०१६.१०
देवो वो द्रविणोदाः पूर्णां विवष्ट्यासिचम्।
उद्धा सिञ्चध्वमुप वा पृणध्वमादिद्धो देव ओहते ॥ ७.०१६.११
तं होतारमध्वरस्य प्रचेतसं वह्निं देवा अकृण्वत।
दधाति रत्नं विधते सुवीर्यमग्निर्जनाय दाशुषे ॥ ७.०१६.१२

अग्ने भव सुषमिधा समिद्ध उत बर्हिरुर्विया वि स्तृणीताम् ॥ ७.०१७.०१
उत द्वार उशतीर्वि श्रयन्तामुत देवाँ उशत आ वहेह ॥ ७.०१७.०२
अग्ने वीहि हविषा यक्षि देवान्स्वध्वरा कृणुहि जातवेदः ॥ ७.०१७.०३
स्वध्वरा करति जातवेदा यक्षद्देवाँ अमृतान्पिप्रयच्च ॥ ७.०१७.०४
वंस्व विश्वा वार्याणि प्रचेतः सत्या भवन्त्वाशिषो नो अद्य ॥ ७.०१७.०५
त्वामु ते दधिरे हव्यवाहं देवासो अग्र ऊर्ज आ नपातम् ॥ ७.०१७.०६
ते ते देवाय दाशतः स्याम महो नो रत्ना वि दध इयानः ॥ ७.०१७.०७

त्वे ह यत्पितरश्चिन्न इन्द्र विश्वा वामा जरितारो असन्वन्।
त्वे गावः सुदुघास्त्वे ह्यश्वास्त्वं वसु देवयते वनिष्ठः ॥ ७.०१८.०१
राजेव हि जनिभिः क्षेष्येवाव द्युभिरभि विदुष्कविः सन्।
पिशा गिरो मघवनोभिरश्वेस्त्वायतः शिशीहि राये अस्मान् ॥ ७.०१८.०२
इमा उ त्वा पस्पृधानासो अत्र मन्द्रा गिरो देवयन्तीरुप स्थुः।
अर्वाची ते पथ्या राय एतु स्याम ते सुमताविन्द्र शर्मन् ॥ ७.०१८.०३
धेनुं न त्वा सूयवसे दुदुक्षन्नुप ब्रह्माणि ससृजे वसिष्ठः।
त्वामिन्मे गोपतिं विश्व आहा न इन्द्रः सुमतिं गन्त्वच्छ ॥ ७.०१८.०४
अर्णांसि चित्प्रथाना सुदास इन्द्रो गाधान्यकृणोत्सुपारा।
शर्धन्तं शिम्यमुचथस्य नव्यः शापं सिन्धूनामकृणोदशस्तीः ॥ ७.०१८.०५

पुरोळा इत्तुर्वशो यक्षुरासीद्राये मत्स्यासो निशिता अपीव।
 श्रुष्टिं चक्रुर्भृगवो द्रुह्यवश्च सखा सखायमतरद्विषूचोः ॥ ७.०१८.०६
 आ पक्थासो भलानसो भनन्तालिनासो विषाणिनः शिवासः।
 आ योऽनयत्सधमा आर्यस्य गव्या तृत्सुभ्यो अजगन्युधा नृन् ॥ ७.०१८.०७
 दुराध्यो अदितिं सेवयन्तोऽचेतसो वि जगृभ्रे परुष्णीम्।
 महाविव्यक्पृथिवीं पत्यमानः पशुष्कविरशयच्चायमानः ॥ ७.०१८.०८
 ईयुरर्थं न न्यर्थं परुष्णीमाशुश्चनेदभिपित्वं जगाम।
 सुदास इन्द्रः सुतुकाँ अमित्रानरन्धयन्मानुषे वध्निवाचः ॥ ७.०१८.०९
 ईयुर्गावो न यवसादगोपा यथाकृतमभि मित्रं चितासः।
 पृश्निगावः पृश्निनिप्रेषितासः श्रुष्टिं चक्रुर्नियुतो रन्तयश्च ॥ ७.०१८.१०
 एकं च यो विंशतिं च श्रवस्या वैकर्णयोर्जनान्राजा न्यस्तः।
 दस्मो न सद्मन्नि शिशाति बर्हिः शूरः सर्गमकृणोदिन्द्र एषाम् ॥ ७.०१८.११
 अध श्रुतं कवषं वृद्धमप्स्वनु द्रुह्युं नि वृणग्वज्रबाहुः।
 वृणाना अत्र सख्याय सख्यं त्वायन्तो ये अमदन्ननु त्वा ॥ ७.०१८.१२
 वि सद्यो विश्वा दंहितान्येषामिन्द्रः पुरः सहसा सप्त दर्दः।
 व्यानवस्य तृत्सवे गयं भाग्जेष्म पूरुं विदथे मृध्रवाचम् ॥ ७.०१८.१३
 नि गव्यवोऽनवो द्रुह्यवश्च षष्टिः शता सुषुपुः षट् सहस्रा।
 षष्टिर्वीरासो अधि षड्दुवोयु विश्वेदिन्द्रस्य वीर्या कृतानि ॥ ७.०१८.१४
 इन्द्रेणैते तृत्सवो वेविषाणा आपो न सृष्टा अधवन्त नीचीः।
 दुर्मित्रासः प्रकलविन्मिमाना जहुर्विश्वानि भोजना सुदासे ॥ ७.०१८.१५
 अर्धं वीरस्य श्रुतपामनिन्द्रं परा शर्धन्तं नुनुदे अभि क्षाम्।
 इन्द्रो मन्युं मन्युम्यो मिमाय भेजे पथो वर्तनिं पत्यमानः ॥ ७.०१८.१६
 आध्रेण चित्तद्वेकं चकार सिंहां चित्पेत्वेना जघान।
 अव स्रक्तीर्वेश्यावृश्चदिन्द्रः प्रायच्छद्विश्वा भोजना सुदासे ॥ ७.०१८.१७

शश्वन्तो हि शत्रवो रारधुष्टे भेदस्य चिच्छर्धतो विन्द रन्धिम्।
 मर्ताँ एनः स्तुवतो यः कृणोति तिग्मं तस्मिन्नि जहि वज्रमिन्द्र ॥ ७.०१८.१८
 आवदिन्द्रं यमुना तृत्सवश्च प्रात्र भेदं सर्वताता मुषायत्।
 अजासश्च शिग्रवो यक्षवश्च बलिं शीर्षाणि जभ्रुरश्व्यानि ॥ ७.०१८.१९
 न त इन्द्र सुमतयो न रायः संचक्षे पूर्वा उषसो न नूत्नाः।
 देवकं चिन्मान्यमानं जघन्याव त्मना बृहतः शम्बरं भेत् ॥ ७.०१८.२०
 प्र ये गृहादममदुस्त्वाया पराशरः शतयातुर्वसिष्ठः।
 न ते भोजस्य सख्यं मृषन्ताधा सूरिभ्यः सुदिना व्युच्छान् ॥ ७.०१८.२१
 द्वे नप्तुर्देववतः शते गोर्द्धा रथा वधूमन्ता सुदासः।
 अर्हन्नग्रे पैजवनस्य दानं होतेव सद्म पर्येमि रेभन् ॥ ७.०१८.२२
 चत्वारो मा पैजवनस्य दानाः स्मद्दिष्टयः कृशनिनो निरेके।
 ऋज्रासो मा पृथिविष्ठाः सुदासस्तोकं तोकाय श्रवसे वहन्ति ॥ ७.०१८.२३
 यस्य श्रवो रोदसी अन्तरुर्वी शीर्षोशीर्षो विबभाजा विभक्ता।
 सप्तेदिन्द्रं न स्रवतो गृणन्ति नि युध्यामधिमशिशदभीके ॥ ७.०१८.२४
 इमं नरो मरुतः सश्वतानु दिवोदासं न पितरं सुदासः।
 अविष्टना पैजवनस्य केतं दूणाशं क्षत्रमजरं दुवोयु ॥ ७.०१८.२५

यस्तिग्मशृङ्गो वृषभो न भीम एकः कृष्टीश्च्यावयति प्र विश्वाः।
 यः शश्वतो अदाशुषो गयस्य प्रयन्तासि सुष्वितराय वेदः ॥ ७.०१९.०१
 त्वं ह त्यदिन्द्र कुत्समावः शुश्रूषमाणस्तन्वा समर्ये।
 दासं यच्छुष्णं कुयवं न्यस्मा अरन्धय आर्जुनेयाय शिक्षन् ॥ ७.०१९.०२
 त्वं धृष्णो धृषता वीतहव्यं प्रावो विश्वाभिरूतिभिः सुदासम्।
 प्र पौरुकुत्सिं त्रसदस्युमावः क्षेत्रसाता वृत्रहत्येषु पूरुम् ॥ ७.०१९.०३
 त्वं नृभिर्नृमणो देववीतौ भूरीणि वृत्रा हर्यश्च हंसि।

त्वं नि दस्युं चुमुरिं धुनिं चास्वापयो दभीतये सुहन्तु ॥ ७.०१९.०४
 तव च्यौत्नानि वज्रहस्त तानि नव यत्पुरो नवतिं च सद्यः।
 निवेशने शततमाविवेषीरहञ्च वृत्रं नमुचिमुताहन् ॥ ७.०१९.०५
 सना ता त इन्द्र भोजनानि रातहव्याय दाशुषे सुदासे।
 वृष्णे ते हरी वृषणा युनज्मि व्यन्तु ब्रह्माणि पुरुशाक वाजम् ॥ ७.०१९.०६
 मा ते अस्यां सहसावन्परिष्ठावघाय भूम हरिवः परादै।
 त्रायस्व नोऽवृकेभिर्वरूथैस्तव प्रियासः सूरिषु स्याम ॥ ७.०१९.०७
 प्रियास इत्ते मघवन्नभिष्टौ नरो मदेम शरणे सखायः।
 नि तुर्वशं नि याद्वं शिशीह्यतिथिग्वाय शंस्यं करिष्यन् ॥ ७.०१९.०८
 सद्यश्चिन्नु ते मघवन्नभिष्टौ नरः शंसन्त्युक्थशास उक्था।
 ये ते हवेभिर्वि पणीरँदाशन्नस्मान्वृणीष्व युज्याय तस्मै ॥ ७.०१९.०९
 एते स्तोमा नरां नृतम तुभ्यमस्मद्यञ्चो ददतो मघानि।
 तेषामिन्द्र वृत्रहत्ये शिवो भूः सखा च शूरोऽविता च नृणाम् ॥ ७.०१९.१०
 नू इन्द्र शूर स्तवमान ऊती ब्रह्मजूतस्तन्वा वावृधस्व।
 उप नो वाजान्मिमीह्युप स्तीन्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०१९.११

उग्रो जज्ञे वीर्याय स्वधावाञ्चक्रिरपो नर्यो यत्करिष्यन्।
 जग्मिर्युवा नृषदनमवोभिस्त्राता न इन्द्र एनसो महश्चित् ॥ ७.०२०.०१
 हन्ता वृत्रमिन्द्रः शूशुवानः प्रावीन्नु वीरो जरितारमूती।
 कर्ता सुदासे अह वा उ लोकं दाता वसु मुहुरा दाशुषे भूत् ॥ ७.०२०.०२
 युध्मो अनर्वा खजकृत्समद्वा शूरः सत्राषाङ्जनुषेमषाव्हः।
 व्यास इन्द्रः पृतनाः स्वोजा अथा विश्वं शत्रूयन्तं जघान ॥ ७.०२०.०३
 उभे चिदिन्द्र रोदसी महित्वा पप्राथ तविषीभिस्तुविष्मः।
 नि वज्रमिन्द्रो हरिवान्मिमिक्षन्समन्धसा मदेषु वा उवोच ॥ ७.०२०.०४

वृषा जजान वृषणं रणाय तमु चिन्नारी नर्यं ससूव।
प्र यः सेनानीरध नृभ्यो अस्तीनः सत्वा गवेषणः स धृष्णुः ॥ ७.०२०.०५
नू चित्स भ्रेषते जनो न रेषन्मनो यो अस्य घोरमाविवासात्।
यज्ञैर्य इन्द्रे दधते दुवांसि क्षयत्स राय ऋतपा ऋतेजाः ॥ ७.०२०.०६
यदिन्द्र पूर्वो अपराय शिक्षन्नयज्यायान्कनीयसो देष्णम्।
अमृत इत्यर्यासीत दूरमा चित्र चित्र्यं भरा रयिं नः ॥ ७.०२०.०७
यस्त इन्द्र प्रियो जनो ददाशदसन्निरेके अद्रिवः सखा ते।
वयं ते अस्यां सुमतौ चनिष्ठाः स्याम वरूथे अघ्नतो नृपीतौ ॥ ७.०२०.०८
एष स्तोमो अचिक्रदद्वृषा त उत स्तामुर्मघवन्नक्रपिष्ट।
रायस्कामो जरितारं त आगन्त्वमङ्ग शक्र वस्व आ शको नः ॥ ७.०२०.०९
स न इन्द्र त्वयताया इषे धास्मना च ये मघवानो जुनन्ति।
वस्वी षु ते जरित्रे अस्तु शक्तिर्युयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२०.१०

असावि देवं गोऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुषेमुवोच।
बोधामसि त्वा हर्यश्व यज्ञैर्बोधा नः स्तोममन्धसो मदेषु ॥ ७.०२१.०१
प्र यन्ति यज्ञं विपयन्ति बर्हिः सोममादो विदथे दुध्रवाचः।
न्यु भ्रियन्ते यशसो गृभादा दूरउपब्दो वृषणो नृषाचः ॥ ७.०२१.०२
त्वमिन्द्र स्रवितवा अपस्कः परिष्ठिता अहिना शूर पूर्वीः।
त्वद्वावक्रे रथ्यो न धेना रेजन्ते विश्वा कृत्रिमाणि भीषा ॥ ७.०२१.०३
भीमो विवेषायुधेभिरेषामपांसि विश्वा नर्याणि विद्वान्।
इन्द्रः पुरो जर्हृषाणो वि दूधोद्वि वज्रहस्तो महिना जघान ॥ ७.०२१.०४
न यातव इन्द्र जूजुवुर्नो न वन्दना शविष्ठ वेद्याभिः।
स शर्धदर्यो विषुणस्य जन्तोर्मा शिश्रदेवा अपि गुरृतं नः ॥ ७.०२१.०५
अभि क्रत्वेन्द्र भूरध ज्मन्न ते विव्यङ्गहिमानं रजांसि।

स्वेना हि वृत्रं शवसा जघन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा ते ॥ ७.०२१.०६
देवाश्चित्ते असुर्याय पूर्वेऽनु क्षत्राय ममिरे सहांसि ।
इन्द्रो मघानि दयते विषहोन्द्रं वाजस्य जोहुवन्त सातौ ॥ ७.०२१.०७
कीरिश्चिद्धि त्वामवसे जुहावेशानमिन्द्र सौभगस्य भूरेः ।
अवो बभूथ शतमूते अस्मे अभिक्षत्तुस्त्वावतो वरूता ॥ ७.०२१.०८
सखायस्त इन्द्र विश्वह स्याम नमोवृधासो महिना तरुत्र ।
वन्वन्तु स्मा तेऽवसा समीकेऽभीतिमर्यो वनुषां शवांसि ॥ ७.०२१.०९
स न इन्द्र त्वयताया इषे धास्मना च ये मघवानो जुनन्ति ।
वस्वी षु ते जरित्रे अस्तु शक्तिर्युयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२१.१०

पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।
सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वी ॥ ७.०२२.०१
यस्ते मदो युज्यश्चारुरस्ति येन वृत्राणि हर्यश्च हंसि ।
स त्वामिन्द्र प्रभूवसो ममत्तु ॥ ७.०२२.०२
बोधा सु मे मघवन्वाचमेमां यां ते वसिष्ठो अर्चति प्रशस्तिम् ।
इमा ब्रह्म सधमादे जुषस्व ॥ ७.०२२.०३
श्रुधी हवं विपिपानस्याद्रेर्बोधा विप्रस्यार्चतो मनीषाम् ।
कृष्वा दुवांस्यन्तमा सचेमा ॥ ७.०२२.०४
न ते गिरो अपि मृष्ये तुरस्य न सुष्टुतिमसुर्यस्य विद्वान् ।
सदा ते नाम स्वयशो विवक्मि ॥ ७.०२२.०५
भूरि हि ते सवना मानुषेषु भूरि मनीषी हवते त्वामित् ।
मारे अस्मन्मघवञ्ज्योक्कः ॥ ७.०२२.०६
तुभ्येदिमा सवना शूर विश्वा तुभ्यं ब्रह्माणि वर्धना कृणोमि ।
त्वं नृभिर्हव्यो विश्वधासि ॥ ७.०२२.०७

नू चिन्नु ते मन्यमानस्य दस्मोदश्रुवन्ति महिमानमुग्र।

न वीर्यमिन्द्र ते न राधः ॥ ७.०२२.०८

ये च पूर्वं ऋषयो ये च नूत्ना इन्द्र ब्रह्माणि जनयन्त विप्राः।

अस्मे ते सन्तु सख्या शिवानि यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२२.०९

उदु ब्रह्माण्यैरत श्रवस्येन्द्रं समर्ये महया वसिष्ठ।

आ यो विश्वानि शवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचांसि ॥ ७.०२३.०१

अयामि घोष इन्द्र देवजामिरिरज्यन्त यच्छुरुधो विवाचि।

नहि स्वमायुश्चिकिते जनेषु तानीदंहांस्यति पर्ष्यस्मान् ॥ ७.०२३.०२

युजे रथं गवेषणं हरिभ्यामुप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः।

वि बाधिष्ट स्य रोदसी महित्वेन्द्रो वृत्राण्यप्रती जघन्वान् ॥ ७.०२३.०३

आपश्चित्पिप्युः स्तर्यो न गावो नक्षत्रतं जरितारस्त इन्द्र।

याहि वायुर्न नियुतो नो अच्छा त्वं हि धीभिर्दयसे वि वाजान् ॥ ७.०२३.०४

ते त्वा मदा इन्द्र मादयन्तु शुष्मिणं तुविराधसं जरित्रे।

एको देवत्रा दयसे हि मर्तानस्मिञ्छूर सवने मादयस्व ॥ ७.०२३.०५

एवेदिन्द्रं वृषणं वज्रबाहुं वसिष्ठासो अभ्यर्चन्त्यर्केः।

स नः स्तुतो वीरवद्धातु गोमद्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२३.०६

योनिष्ट इन्द्र सदने अकारि तमा नृभिः पुरुहूत प्र याहि।

असो यथा नोऽविता वृधे च ददो वसूनि ममदश्च सोमैः ॥ ७.०२४.०१

गृभीतं ते मन इन्द्र द्विबर्हाः सुतः सोमः परिषिक्ता मधूनि।

विसृष्टेना भरते सुवृक्तिरियमिन्द्रं जोहुवती मनीषा ॥ ७.०२४.०२

आ नो दिव आ पृथिव्या ऋजीषिन्निदं बर्हिः सोमपेयाय याहि।

वहन्तु त्वा हरयो मद्यञ्जमाङ्गूषमच्छा तवसं मदाय ॥ ७.०२४.०३

आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषा ब्रह्म जुषाणो हर्यश्व याहि ।
वरीवृजत्थविरेभिः सुशिप्रास्मे दधद्वृषणं शुष्ममिन्द्र ॥ ७.०२४.०४
एष स्तोमो मह उग्राय वाहे धुरीवात्यो न वाजयन्नधायि ।
इन्द्र त्वायमर्क ईद्रे वसूनां दिवीव द्यामधि नः श्रोमतं धाः ॥ ७.०२४.०५
एवा न इन्द्र वार्यस्य पूर्धिं प्र ते महीं सुमतिं वेविदाम ।
इषं पिन्व मघवद्भ्यः सुवीरां यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२४.०६

आ ते मह इन्द्रोत्युग्र समन्यवो यत्समरन्त सेनाः ।
पताति दिद्युन्नर्यस्य बाह्वोर्मा ते मनो विष्वद्यग्वि चारीत् ॥ ७.०२५.०१
नि दुर्ग इन्द्र श्रथिह्यमित्राँ अभि ये नो मर्तासो अमन्ति ।
आरे तं शंसं कृणुहि निनित्सोरा नो भर सम्भरणं वसूनाम् ॥ ७.०२५.०२
शतं ते शिप्रिन्नृतयः सुदासे सहस्रं शंसा उत रातिरस्तु ।
जहि वधर्वनुषो मर्त्यस्यास्मे द्युम्रमधि रत्नं च धेहि ॥ ७.०२५.०३
त्वावतो हीन्द्र क्रत्वे अस्मि त्वावतोऽवितुः शूर रातौ ।
विश्वेदहानि तविषीव उग्रँ ओकः कृणुष्व हरिवो न मर्धीः ॥ ७.०२५.०४
कुत्सा एते हर्यश्वाय शूषमिन्द्रे सहो देवजूतमियानाः ।
सत्रा कृधि सुहना शूर वृत्रा वयं तरुत्राः सनुयाम वाजम् ॥ ७.०२५.०५
एवा न इन्द्र वार्यस्य पूर्धिं प्र ते महीं सुमतिं वेविदाम ।
इषं पिन्व मघवद्भ्यः सुवीरां यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२५.०६

न सोम इन्द्रमसुतो ममाद नाब्रह्माणो मघवानं सुतासः ।
तस्मा उक्थं जनये यज्जुजोषन्नृवन्नवीयः शृणवद्यथा नः ॥ ७.०२६.०१
उक्थौक्थे सोम इन्द्रं ममाद नीथेनीथे मघवानं सुतासः ।
यदीं सबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा अवसे हवन्ते ॥ ७.०२६.०२

चकार ता कृणवन्नूनमन्या यानि ब्रुवन्ति वेधसः सुतेषु।
जनीरिव पतिरेकः समानो नि मामृजे पुर इन्द्रः सु सर्वाः ॥ ७.०२६.०३
एवा तमाहुरुत शृण्व इन्द्र एको विभक्ता तरणिर्मघानाम्।
मिथस्तुर ऊतयो यस्य पूर्विरस्मे भद्राणि सश्वत प्रियाणि ॥ ७.०२६.०४
एवा वसिष्ठ इन्द्रमूतये नृन्कृष्टीनां वृषभं सुते गृणाति।
सहस्रिण उप नो माहि वाजान्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२६.०५

इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः।
शूरो नृषाता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥ ७.०२७.०१
य इन्द्र शुष्मो मघवन्ते अस्ति शिक्षा सखिभ्यः पुरुहूत नृभ्यः।
त्वं हि दृष्ठा मघवन्विचेता अपा वृधि परिवृतं न राधः ॥ ७.०२७.०२
इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीनामधि क्षमि विषुरूपं यदस्ति।
ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध उपस्तुतश्चिदरवाक् ॥ ७.०२७.०३
नू चिन्न इन्द्रो मघवा सहृती दानो वाजं नि यमते न ऊती।
अनूना यस्य दक्षिणा पीपाय वामं नृभ्यो अभिवीता सखिभ्यः ॥ ७.०२७.०४
नू इन्द्र राये वरिवस्कृधी न आ ते मनो ववृत्याम मघाय।
गोमदश्चावद्रथवद्व्यन्तो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२७.०५

ब्रह्मा ण इन्द्रोप याहि विद्वानर्वाञ्चस्ते हरयः सन्तु युक्ताः।
विश्वे चिद्धि त्वा विहवन्त मर्ता अस्माकमिच्छृणुहि विश्वमिन्व ॥ ७.०२८.०१
हवं त इन्द्र महिमा व्यानड्ब्रह्म यत्पासि शवसिन्नृषीणाम्।
आ यद्वज्रं दधिषे हस्त उग्र घोरः सन्क्रत्वा जनिष्ठा अषाव्हः ॥ ७.०२८.०२
तव प्रणीतीन्द्र जोहुवानान्सं यन्नृन्न रोदसी निनेथ।
महे क्षत्राय शवसे हि जज्ञेऽतूतुजिं चित्तूतुजिरशिश्नत् ॥ ७.०२८.०३

एभिर्न इन्द्राहभिर्दशस्य दुर्मित्रासो हि क्षितयः पवन्ते।
प्रति यच्चष्टे अनृतमनेना अव द्विता वरुणो मायी नः सात् ॥ ७.०२८.०४
वोचेमेदिन्द्रं मघवानमेनं महो रायो राधसो यद्दन्नः।
यो अर्चतो ब्रह्मकृतिमविष्टो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२८.०५

अयं सोम इन्द्र तुभ्यं सुन्व आ तु प्र याहि हरिवस्तदोकाः।
पिबा त्वस्य सुषुतस्य चारोर्ददो मघानि मघवन्नियानः ॥ ७.०२९.०१
ब्रह्मन्वीर ब्रह्मकृतिं जुषाणोऽर्वाचीनो हरिभिर्याहि तूयम्।
अस्मिन्नू षु सवने मादयस्वोप ब्रह्माणि शृणव इमा नः ॥ ७.०२९.०२
का ते अस्त्यरंकृतिः सूक्तैः कदा नूनं ते मघवन्दाशेम।
विश्वा मतीरा ततने त्वायाधा म इन्द्र शृणवो हवेमा ॥ ७.०२९.०३
उतो घा ते पुरुष्या इदासन्येषां पूर्वेषामशृणोरृषीणाम्।
अथाहं त्वा मघवञ्जोहवीमि त्वं न इन्द्रासि प्रमतिः पितेव ॥ ७.०२९.०४
वोचेमेदिन्द्रं मघवानमेनं महो रायो राधसो यद्दन्नः।
यो अर्चतो ब्रह्मकृतिमविष्टो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२९.०५

आ नो देव शवसा याहि शुष्मिन्भवा वृध इन्द्र रायो अस्य।
महे नृम्णाय नृपते सुवन्न महि क्षत्राय पौंस्याय शूर ॥ ७.०३०.०१
हवन्त उ त्वा हव्यं विवाचि तनूषु शूराः सूर्यस्य सातौ।
त्वं विश्वेषु सेन्यो जनेषु त्वं वृत्राणि रन्धया सुहन्तु ॥ ७.०३०.०२
अहा यदिन्द्र सुदिना व्युच्छान्दधो यत्केतुमुपमं समत्सु।
न्यग्निः सीददसुरो न होता हुवानो अत्र सुभगाय देवान् ॥ ७.०३०.०३
वयं ते त इन्द्र ये च देव स्तवन्त शूर ददतो मघानि।
यच्छा सूरिभ्य उपमं वरूथं स्वाभुवो जरणामश्रवन्त ॥ ७.०३०.०४

वोचेमेदिन्द्रं मघवानमेनं महो रायो राधसो यद्दन्नः।

यो अर्चतो ब्रह्मकृतिमविष्टो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०३०.०५

प्र व इन्द्राय मादनं हर्यश्वाय गायत।

सखायः सोमपाव्ने॥ ७.०३१.०१

शंसेदुक्थं सुदानव उत द्युक्षं यथा नरः।

चकृमा सत्यराधसे॥ ७.०३१.०२

त्वं न इन्द्र वाजयुस्त्वं गव्युः शतक्रतो।

त्वं हिरण्ययुर्वसो॥ ७.०३१.०३

वयमिन्द्र त्वायवोऽभि प्र णोनुमो वृषन्।

विद्धी त्वस्य नो वसो॥ ७.०३१.०४

मा नो निदे च वक्तवेऽर्यो रन्धीरराव्णे।

त्वे अपि क्रतुर्मम॥ ७.०३१.०५

त्वं वर्मासि सप्रथः पुरोयोधश्च वृत्रहन्।

त्वया प्रति ब्रुवे युजा॥ ७.०३१.०६

महाँ उतासि यस्य तेऽनु स्वधावरी सहः।

मम्राते इन्द्र रोदसी॥ ७.०३१.०७

तं त्वा मरुत्वती परि भुवद्वाणी सयावरी।

नक्षमाणा सह द्युभिः॥ ७.०३१.०८

ऊर्ध्वासस्त्वान्विन्दवो भुवन्दस्ममुप द्यवि।

सं ते नमन्त कृष्टयः॥ ७.०३१.०९

प्र वो महे महिवृधे भरध्वं प्रचेतसे प्र सुमतिं कृणुध्वम्।

विशः पूर्वीः प्र चरा चर्षणिप्राः॥ ७.०३१.१०

उरुव्यचसे महिने सुवृक्तिमिन्द्राय ब्रह्म जनयन्त विप्राः।

तस्य व्रतानि न मिनन्ति धीराः ॥ ७.०३१.११

इन्द्रं वाणीरनुत्तमन्युमेव सत्रा राजानं दधिरे सहध्वै ।

हर्यश्वाय बर्हया समापीन् ॥ ७.०३१.१२

मो षु त्वा वाघतश्चनारे अस्मन्नि रीरमन् ।

आरात्ताच्चित्सधमादं न आ गहीह वा सन्नप श्रुधि ॥ ७.०३२.०१

इमे हि ते ब्रह्मकृतः सुते सचा मधौ न मक्ष आसते ।

इन्द्रे कामं जरितारो वसूयवो रथे न पादमा दधुः ॥ ७.०३२.०२

रायस्कामो वज्रहस्तं सुदक्षिणं पुत्रो न पितरं हुवे ॥ ७.०३२.०३

इम इन्द्राय सुन्विरे सोमासो दध्याशिरः ।

ताँ आ मदाय वज्रहस्त पीतये हरिभ्यां याह्योक आ ॥ ७.०३२.०४

श्रवच्छुत्कर्ण ईयते वसूनां नू चित्रो मर्धिषद्विरः ।

सद्यश्चिद्यः सहस्राणि शता ददन्नकिर्दित्सन्तमा मिनत् ॥ ७.०३२.०५

स वीरो अप्रतिष्कृत इन्द्रेण शूशुवे नृभिः ।

यस्ते गभीरा सवनानि वृत्रहन्सुनोत्या च धावति ॥ ७.०३२.०६

भवा वरूथं मघवन्मघोनां यत्समजासि शर्धतः ।

वि त्वाहतस्य वेदनं भजेमह्या दूणाशो भरा गयम् ॥ ७.०३२.०७

सुनोता सोमपाव्ने सोममिन्द्राय वज्रिणे ।

पचता पक्तीरवसे कृणुध्वमित्पृणन्नित्पृणते मयः ॥ ७.०३२.०८

मा स्नेधत सोमिनो दक्षता महे कृणुध्वं राय आतुजे ।

तरणिरिज्जयति क्षेति पुष्यति न देवासः कवल्लवे ॥ ७.०३२.०९

नकिः सुदासो रथं पर्यास न रीरमत् ।

इन्द्रो यस्याविता यस्य मरुतो गमत्स गोमति व्रजे ॥ ७.०३२.१०

गमद्वाजं वाजयन्निन्द्र मर्त्यो यस्य त्वमविता भुवः ।

अस्माकं बोध्यविता रथानामस्माकं शूर नृणाम् ॥ ७.०३२.११
उदिन्नस्य रिच्यतेऽशो धनं न जिग्युषः ।
य इन्द्रो हरिवान्न दभन्ति तं रिपो दक्षं दधाति सोमिनि ॥ ७.०३२.१२
मन्त्रमखर्वं सुधितं सुपेशसं दधात यज्ञियेष्वा ।
पूर्वीश्चन प्रसितयस्तरन्ति तं य इन्द्रे कर्मणा भुवत् ॥ ७.०३२.१३
कस्तमिन्द्र त्वावसुमा मर्त्यो दधर्षति ।
श्रद्धा इत्ते मघवन्पार्ये दिवि वाजी वाजं सिषासति ॥ ७.०३२.१४
मघोनः स्म वृत्रहत्येषु चोदय ये ददति प्रिया वसु ।
तव प्रणीती हर्यश्च सूरिभिर्विश्वा तरेम दुरिता ॥ ७.०३२.१५
तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।
सत्रा विश्वस्य परमस्य राजसि नकिष्ट्वा गोषु वृण्वते ॥ ७.०३२.१६
त्वं विश्वस्य धनदा असि श्रुतो य ईं भवन्त्याजयः ।
तवायं विश्वः पुरुहूत पार्थिवोऽवस्युर्नाम भिक्षते ॥ ७.०३२.१७
यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।
स्तोतारमिद्धिधिषेय रदावसो न पापत्वाय रासीय ॥ ७.०३२.१८
शिक्षेयमिन्महयते दिवेदिवे राय आ कुहचिद्धिदे ।
नहि त्वदन्यन्मघवन्न आप्यं वस्यो अस्ति पिता चन ॥ ७.०३२.१९
तरणिरित्तिषासति वाजं पुरंध्या युजा ।
आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुद्रवम् ॥ ७.०३२.२०
न दुष्टुती मर्त्यो विन्दते वसु न स्नेधन्तं रयिर्नशत् ।
सुशक्तिरिन्मघवन्तुभ्यं मावते देष्णं यत्पार्ये दिवि ॥ ७.०३२.२१
अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः ।
ईशानमस्य जगतः स्वर्तशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥ ७.०३२.२२
न त्वावाँ अन्यो दिव्यो न पार्थिवो न जातो न जनिष्यते ।

अश्वायन्तो मघवन्निन्द्र वाजिनो गव्यन्तस्त्वा हवामहे ॥ ७.०३२.२३

अभी षतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः ।

पुरूवसुर्हि मघवन्सनादसि भरेभरे च हव्यः ॥ ७.०३२.२४

परा णुदस्व मघवन्नमित्रान्सुवेदा नो वसू कृधि ।

अस्माकं बोध्यविता महाधने भवा वृधः सखीनाम् ॥ ७.०३२.२५

इन्द्र क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।

शिक्षा णो अस्मिन्पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ७.०३२.२६

मा नो अज्ञाता वृजना दुराध्यो माशिवासो अव क्रमुः ।

त्वया वयं प्रवतः शश्वतीरपोऽति शूर तरामसि ॥ ७.०३२.२७

श्वित्यञ्चो मा दक्षिणतस्कपर्दा धियंजिन्वासो अभि हि प्रमन्दुः ।

उत्तिष्ठन्वोचे परि बर्हिषो नृन्न मे दूरादवितवे वसिष्ठाः ॥ ७.०३३.०१

दूरादिन्द्रमनयन्ना सुतेन तिरो वैशन्तमति पान्तमुग्रम् ।

पाशद्युम्नस्य वायतस्य सोमात्सुतादिन्द्रोऽवृणीता वसिष्ठान् ॥ ७.०३३.०२

एवेन्नु कं सिन्धुमेभिस्ततारेवेन्नु कं भेदमेभिर्जघान ।

एवेन्नु कं दाशराज्ञे सुदासं प्रावदिन्द्रो ब्रह्मणा वो वसिष्ठाः ॥ ७.०३३.०३

जुष्टी नरो ब्रह्मणा वः पितृणामक्षमव्ययं न किला रिषाथ ।

यच्छकरीषु बृहता रवेणेन्द्रे शुष्ममदधाता वसिष्ठाः ॥ ७.०३३.०४

उद्द्यामिवेत्तृष्णजो नाथितासोऽदीधयुर्दाशराज्ञे वृतासः ।

वसिष्ठस्य स्तुवत इन्द्रो अश्रोदुरुं तृत्सुभ्यो अकृणोदु लोकम् ॥ ७.०३३.०५

दण्डा इवेद्गोअजनास आसन्परिच्छिन्ना भरता अर्भकासः ।

अभवच्च पुरएता वसिष्ठ आदितृत्सूनां विशो अप्रथन्त ॥ ७.०३३.०६

त्रयः कृण्वन्ति भुवनेषु रेतस्तिस्त्रः प्रजा आर्या ज्योतिरग्राः ।

त्रयो घर्मास उषसं सचन्ते सर्वाँ इत्ताँ अनु विदुर्वसिष्ठाः ॥ ७.०३३.०७

सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्येव महिमा गभीरः।
वातस्येव प्रजवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेतवे वः॥ ७.०३३.०८
त इन्निष्यं हृदयस्य प्रकेतैः सहस्रवल्शमभि सं चरन्ति।
यमेन ततं परिधिं वयन्तोऽप्सरस उप सेदुर्वसिष्ठाः॥ ७.०३३.०९
विद्युतो ज्योतिः परि संजिहानं मित्रावरुणा यदपश्यतां त्वा।
तत्ते जन्मोतैकं वसिष्ठागस्त्यो यत्त्वा विश आजभार॥ ७.०३३.१०
उतासि मैत्रावरुणो वसिष्ठोर्वश्या ब्रह्मन्मनसोऽधि जातः।
द्रप्सं स्कन्नं ब्रह्मणा दैव्येन विश्वे देवाः पुष्करे त्वाददन्त॥ ७.०३३.११
स प्रकेत उभयस्य प्रविद्वान्सहस्रदान उत वा सदानः।
यमेन ततं परिधिं वयिष्यन्नप्सरसः परि जज्ञे वसिष्ठः॥ ७.०३३.१२
सत्रे ह जाताविषिता नमोभिः कुम्भे रेतः सिषिचतुः समानम्।
ततो ह मान उदियाय मध्यात्ततो जातमृषिमाहुर्वसिष्ठम्॥ ७.०३३.१३
उक्थभृतं सामभृतं बिभर्ति ग्रावाणं बिभ्रत्प्र वदात्यग्रे।
उपैनमाध्वं सुमनस्यमाना आ वो गच्छाति प्रतृदो वसिष्ठः॥ ७.०३३.१४

प्र शुक्रेतु देवी मनीषा अस्मत्सुतष्टो रथो न वाजी॥ ७.०३४.०१
विदुः पृथिव्या दिवो जनित्रं शृण्वन्त्यापो अध क्षरन्तीः॥ ७.०३४.०२
आपश्चिदस्मै पिन्वन्त पृथ्वीवृत्रेषु शूरा मंसन्त उग्राः॥ ७.०३४.०३
आ धूर्ष्वस्मै दधाताश्चानिन्द्रो न वज्री हिरण्यबाहुः॥ ७.०३४.०४
अभि प्र स्थाताहेव यज्ञं यातेव पत्मन्मना हिनोत॥ ७.०३४.०५
त्मना समत्सु हिनोत यज्ञं दधात केतुं जनाय वीरम्॥ ७.०३४.०६
उदस्य शुष्मान्द्रानुर्नार्त बिभर्ति भारं पृथिवी न भूम॥ ७.०३४.०७
ह्वयामि देवाँ अयातुरग्रे साधन्नृतेन धियं दधामि॥ ७.०३४.०८
अभि वो देवीं धियं दधिध्वं प्र वो देवत्रा वाचं कृणुध्वम्॥ ७.०३४.०९

आ चष्ट आसां पाथो नदीनां वरुण उग्रः सहस्रचक्षाः ॥ ७.०३४.१०
 राजा राष्ट्रानां पेशो नदीनामनुत्तमस्मै क्षत्रं विश्वायु ॥ ७.०३४.११
 अविष्टो अस्मान्विश्वासु विक्ष्वद्युं कृणोत शंसं निनित्सोः ॥ ७.०३४.१२
 व्येतु दिद्युद्द्विषामशेवा युयोत विष्वग्रपस्तनूनाम् ॥ ७.०३४.१३
 अवीत्रो अग्निर्हव्यान्नमोभिः प्रेष्ठो अस्मा अधायि स्तोमः ॥ ७.०३४.१४
 सजूर्देवेभिरपां नपातं सखायं कृध्वं शिवो नो अस्तु ॥ ७.०३४.१५
 अब्जामुक्थैरहिं गृणीषे बुध्ने नदीनां रजस्सु षीदन् ॥ ७.०३४.१६
 मा नोऽहिर्बुध्न्यो रिषे धान्मा यज्ञो अस्य सिधदृतायोः ॥ ७.०३४.१७
 उत न एषु नृषु श्रवो धुः प्र राये यन्तु शर्धन्तो अर्यः ॥ ७.०३४.१८
 तपन्ति शत्रुं स्वर्णं भूमा महासेनासो अमेभिरेषाम् ॥ ७.०३४.१९
 आ यन्नः पत्नीर्गमन्त्यच्छा त्वष्टा सुपाणिर्दधातु वीरान् ॥ ७.०३४.२०
 प्रति नः स्तोमं त्वष्टा जुषेत स्यादस्मे अरमतिर्वसूयुः ॥ ७.०३४.२१
 ता नो रासन्नातिषाचो वसून्या रोदसी वरुणानी शृणोतु।
 वरूत्रीभिः सुशरणो नो अस्तु त्वष्टा सुदत्रो वि दधातु रायः ॥ ७.०३४.२२
 तन्नो रायः पर्वतास्तन्न आपस्तद्रातिषाच ओषधीरुत द्यौः।
 वनस्पतिभिः पृथिवी सजोषा उभे रोदसी परि पासतो नः ॥ ७.०३४.२३
 अनु तदुर्वी रोदसी जिहातामनु द्युक्षो वरुण इन्द्रसखा।
 अनु विश्वे मरुतो ये सहासो रायः स्याम धरुणं धियध्यै ॥ ७.०३४.२४
 तन्न इन्द्रो वरुणो मित्रो अग्निराप ओषधीर्वनिनो जुषन्त।
 शर्मन्स्याम मरुतामुपस्थे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०३४.२५

 शं न इन्द्राग्नी भवतामवोभिः शं न इन्द्रावरुणा रातहव्या।
 शमिन्द्रासोमा सुविताय शं योः शं न इन्द्रापूषणा वाजसातौ ॥ ७.०३५.०१
 शं नो भगः शमु नः शंसो अस्तु शं नः पुरंधिः शमु सन्तु रायः।

शं नः सत्यस्य सुयमस्य शंसः शं नो अर्यमा पुरुजातो अस्तु ॥ ७.०३५.०२
 शं नो धाता शमु धर्ता नो अस्तु शं न उरूची भवतु स्वधाभिः।
 शं रोदसी बृहती शं नो अद्रिः शं नो देवानां सुहवानि सन्तु ॥ ७.०३५.०३
 शं नो अग्निज्योतिरनीको अस्तु शं नो मित्रावरुणावश्विना शम्।
 शं नः सुकृतां सुकृतानि सन्तु शं न इषिरो अभि वातु वातः ॥ ७.०३५.०४
 शं नो द्यावापृथिवी पूर्वहृतौ शमन्तरिक्षं दृशये नो अस्तु।
 शं न ओषधीर्वनिनो भवन्तु शं नो रजसस्पतिरस्तु जिष्णुः ॥ ७.०३५.०५
 शं न इन्द्रो वसुभिर्देवो अस्तु शमादित्येभिर्वरुणः सुशंसः।
 शं नो रुद्रो रुद्रेभिर्जलाषः शं नस्त्वष्टा ग्राभिरिह शृणोतु ॥ ७.०३५.०६
 शं नः सोमो भवतु ब्रह्म शं नः शं नो ग्रावाणः शमु सन्तु यज्ञाः।
 शं नः स्वरूपां मितयो भवन्तु शं नः प्रस्वः शम्वस्तु वेदिः ॥ ७.०३५.०७
 शं नः सूर्य उरुचक्षा उदेतु शं नश्चतस्रः प्रदिशो भवन्तु।
 शं नः पर्वता ध्रुवयो भवन्तु शं नः सिन्धवः शमु सन्त्वापः ॥ ७.०३५.०८
 शं नो अदितिर्भवतु व्रतेभिः शं नो भवन्तु मरुतः स्वर्काः।
 शं नो विष्णुः शमु पूषा नो अस्तु शं नो भवित्रं शम्वस्तु वायुः ॥ ७.०३५.०९
 शं नो देवः सविता त्रायमाणः शं नो भवन्तूषसो विभातीः।
 शं नः पर्जन्यो भवतु प्रजाभ्यः शं नः क्षेत्रस्य पतिरस्तु शम्भुः ॥ ७.०३५.१०
 शं नो देवा विश्वदेवा भवन्तु शं सरस्वती सह धीभिरस्तु।
 शमभिषाचः शमु रातिषाचः शं नो दिव्याः पार्थिवाः शं नो अप्याः ॥ ७.०३५.११
 शं नः सत्यस्य पतयो भवन्तु शं नो अर्वन्तः शमु सन्तु गावः।
 शं न ऋभवः सुकृतः सुहस्ताः शं नो भवन्तु पितरो हवेषु ॥ ७.०३५.१२
 शं नो अज एकपाद्देवो अस्तु शं नोऽहिर्बुध्न्यः शं समुद्रः।
 शं नो अपां नपात्येरुरस्तु शं नः पृश्निर्भवतु देवगोपा ॥ ७.०३५.१३
 आदित्या रुद्रा वसवो जुषन्तेदं ब्रह्म क्रियमाणं नवीयः।

शृण्वन्तु नो दिव्याः पार्थिवासो गोजाता उत ये यज्ञियासः ॥ ७.०३५.१४
ये देवानां यज्ञिया यज्ञियानां मनोर्यजत्रा अमृता ऋतज्ञाः।
ते नो रासन्तामुरुगायमद्य यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०३५.१५

प्र ब्रह्मैतु सदनादृतस्य वि रश्मिभिः ससृजे सूर्यो गाः।
वि सानुना पृथिवी सस्र उर्वी पृथु प्रतीकमध्येधे अग्निः ॥ ७.०३६.०१
इमां वां मित्रावरुणा सुवृक्तिमिषं न कृण्वे असुरा नवीयः।
इनो वामन्यः पदवीरदब्धो जनं च मित्रो यतति ब्रुवाणः ॥ ७.०३६.०२
आ वातस्य ध्रजतो रन्त इत्या अपीपयन्त धेनवो न सूदाः।
महो दिवः सदने जायमानोऽचिक्रदद्वृषभः सस्मिन्नूधन् ॥ ७.०३६.०३
गिरा य एता युनजद्धरी त इन्द्र प्रिया सुरथा शूर धायू।
प्र यो मन्युं रिरिक्षतो मिनात्या सुक्रतुमर्यमणं ववृत्याम् ॥ ७.०३६.०४
यजन्ते अस्य सख्यं वयश्च नमस्विनः स्व ऋतस्य धामन्।
वि पृक्षो बाबधे नृभिः स्तवान इदं नमो रुद्राय प्रेष्ठम् ॥ ७.०३६.०५
आ यत्साकं यशसो वावशानाः सरस्वती सप्तथी सिन्धुमाता।
याः सुष्वयन्त सुदुघाः सुधारा अभि स्वेन पयसा पीप्यानाः ॥ ७.०३६.०६
उत त्ये नो मरुतो मन्दसाना धियं तोकं च वाजिनोऽवन्तु।
मा नः परि ख्यदक्षरा चरन्त्यवीवृधन्युज्यं ते रयिं नः ॥ ७.०३६.०७
प्र वो महीमरमतिं कृणुध्वं प्र पूषणं विदथ्यं न वीरम्।
भगं धियोऽवितारं नो अस्याः सातौ वाजं रातिषाचं पुरंधिम् ॥ ७.०३६.०८
अच्छायं वो मरुतः श्लोक एत्वच्छा विष्णुं निषिक्तपामवोभिः।
उत प्रजायै गृणते वयो धुर्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०३६.०९
आ वो वाहिष्ठो वहतु स्तवध्वै रथो वाजा ऋभुक्षणो अमृक्तः।

अभि त्रिपृष्ठैः सवनेषु सोमैर्मदि सुशिप्रा महभिः पृणध्वम् ॥ ७.०३७.०१
यूयं ह रत्नं मघवत्सु धत्थ स्वर्दश ऋभुक्षणो अमृक्तम् ।
सं यज्ञेषु स्वधावन्तः पिबध्वं वि नो राधांसि मतिभिर्दयध्वम् ॥ ७.०३७.०२
उवोचिथ हि मघवन्देष्णं महो अर्भस्य वसुनो विभागे ।
उभा ते पूर्णा वसुना गभस्ती न सूनृता नि यमते वसव्या ॥ ७.०३७.०३
त्वमिन्द्र स्वयशा ऋभुक्षा वाजो न साधुरस्तमेष्यका ।
वयं नु ते दाश्वान्सः स्याम ब्रह्म कृण्वन्तो हरिवो वसिष्ठाः ॥ ७.०३७.०४
सनितासि प्रवतो दाशुषे चिद्याभिर्विवेषो हर्यश्व धीभिः ।
ववन्मा नु ते युज्याभिरूती कदा न इन्द्र राय आ दशस्येः ॥ ७.०३७.०५
वासयसीव वेधसस्त्वं नः कदा न इन्द्र वचसो बुबोधः ।
अस्तं तात्या धिया रयिं सुवीरं पृक्षो नो अर्वा न्युहीत वाजी ॥ ७.०३७.०६
अभि यं देवी निरृतिश्चिदीशे नक्षन्त इन्द्रं शरदः सुपृक्षः ।
उप त्रिबन्धुर्जरदष्टिमेत्यस्ववेशं यं कृणवन्त मर्ताः ॥ ७.०३७.०७
आ नो राधांसि सवितः स्तवध्या आ रायो यन्तु पर्वतस्य रातौ ।
सदा नो दिव्यः पायुः सिषक्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०३७.०८

उदु ष्य देवः सविता ययाम हिरण्ययीममतिं यामशिश्नेत् ।
नूनं भगो हव्यो मानुषेभिर्वि यो रत्ना पुरूवसुर्दधाति ॥ ७.०३८.०१
उदु तिष्ठ सवितः श्रुध्यस्य हिरण्यपाणे प्रभृतावृतस्य ।
व्युर्वीं पृथ्वीममतिं सृजान आ नृभ्यो मर्तभोजनं सुवानः ॥ ७.०३८.०२
अपि ष्टुतः सविता देवो अस्तु यमा चिद्विश्वे वसवो गृणन्ति ।
स नः स्तोमान्नमस्यश्चनो धाद्विश्वेभिः पातु पायुभिर्नि सूरीन् ॥ ७.०३८.०३
अभि यं देव्यदितिर्गृणाति सवं देवस्य सवितुर्जुषाणा ।
अभि सम्राजो वरुणो गृणन्त्यभि मित्रासो अर्यमा सजोषाः ॥ ७.०३८.०४

अभि ये मिथो वनुषः सपन्ते रातिं दिवो रातिषाचः पृथिव्याः ।
अहिर्बुध्न्य उत नः शृणोतु वरूत्र्येकधेनुभिर्नि पातु ॥ ७.०३८.०५
अनु तन्नो जास्पतिर्मसीष्ट रत्नं देवस्य सवितुरियानः ।
भगमुग्रोऽवसे जोहवीति भगमनुग्रो अध याति रत्नम् ॥ ७.०३८.०६
शं नो भवन्तु वाजिनो हवेषु देवताता मितद्रवः स्वर्काः ।
जम्भयन्तोऽहिं वृकं रक्षांसि सनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः ॥ ७.०३८.०७
वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः ।
अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पथिभिर्देवयानैः ॥ ७.०३८.०८

ऊर्ध्वो अग्निः सुमतिं वस्वो अश्रेत्प्रतीची जूर्णिर्देवतातिमेति ।
भेजाते अद्री रथ्येव पन्थामृतं होता न इषितो यजाति ॥ ७.०३९.०१
प्र वावृजे सुप्रया बहिरिषामा विशपतीव बीरिट इयाते ।
विशामक्तेरुषसः पूर्वहूतौ वायुः पूषा स्वस्तये नियुत्वान् ॥ ७.०३९.०२
ज्मया अत्र वसवो रन्त देवा उरावन्तरिक्षे मर्जयन्त शुभ्राः ।
अर्वाक्पथ उरुज्रयः कृणुध्वं श्रोता दूतस्य जग्मुषो नो अस्य ॥ ७.०३९.०३
ते हि यज्ञेषु यज्ञियास ऊमाः सधस्थं विश्वे अभि सन्ति देवाः ।
ताँ अध्वर उशतो यक्ष्यग्ने श्रुष्टी भगं नासत्या पुरंधिम् ॥ ७.०३९.०४
आग्ने गिरो दिव आ पृथिव्या मित्रं वह वरुणमिन्द्रमग्निम् ।
आर्यमणमदितिं विष्णुमेषां सरस्वती मरुतो मादयन्ताम् ॥ ७.०३९.०५
ररे हव्यं मतिभिर्यज्ञियानां नक्षत्कामं मर्त्यानामसिन्वन् ।
धाता रयिमविदस्यं सदासां सक्षीमहि युज्येभिर्नु देवैः ॥ ७.०३९.०६
नू रोदसी अभिष्टुते वसिष्ठैरृतावानो वरुणो मित्रो अग्निः ।
यच्छन्तु चन्द्रा उपमं नो अर्कं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०३९.०७

ओ श्रुष्टिर्विदथ्या समेतु प्रति स्तोमं दधीमहि तुराणाम्।
 यदद्य देवः सविता सुवाति स्यामास्य रत्निनो विभागे ॥ ७.०४०.०१
 मित्रस्तन्नो वरुणो रोदसी च द्युभक्तमिन्द्रो अर्यमा ददातु।
 दिदेष्टु देव्यदिती रेक्णो वायुश्च यन्नियुवैते भगश्च ॥ ७.०४०.०२
 सेदुग्नो अस्तु मरुतः स शुष्मी यं मर्त्यं पृषदश्वा अवाथ।
 उतेमग्निः सरस्वती जुनन्ति न तस्य रायः पर्येतास्ति ॥ ७.०४०.०३
 अयं हि नेता वरुण ऋतस्य मित्रो राजानो अर्यमापो धुः।
 सुहवा देव्यदितिरनर्वा ते नो अंहो अति पर्षन्नरिष्टान् ॥ ७.०४०.०४
 अस्य देवस्य मीळ्हुषो वया विष्णोरेषस्य प्रभृथे हविर्भिः।
 विदे हि रुद्रो रुद्रियं महित्वं यासिष्टं वर्तिरश्विनाविरावत् ॥ ७.०४०.०५
 मात्र पूषन्नाघृण इरस्यो वरूत्री यद्रातिषाचश्च रासन्।
 मयोभुवो नो अर्वन्तो नि पान्तु वृष्टिं परिज्मा वातो ददातु ॥ ७.०४०.०६
 नू रोदसी अभिष्टुते वसिष्ठैरृतावानो वरुणो मित्रो अग्निः।
 यच्छन्तु चन्द्रा उपमं नो अर्कं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०४०.०७

प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना।
 प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातः सोममुत रुद्रं हुवेम ॥ ७.०४१.०१
 प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्ता।
 आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह ॥ ७.०४१.०२
 भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धियमुदवा ददन्नः।
 भग प्र णो जनय गोभिरश्वैर्भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम ॥ ७.०४१.०३
 उतेदानीं भगवन्तः स्यामोत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम्।
 उतोदिता मघवन्सूर्यस्य वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥ ७.०४१.०४
 भग एव भगवाँ अस्तु देवास्तेन वयं भगवन्तः स्याम।

तं त्वा भग सर्व इज्जोहवीति स नो भग पुरएता भवेह ॥ ७.०४१.०५
समध्वरायोषसो नमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय।
अर्वाचीनं वसुविदं भगं नो रथमिवाश्वा वाजिन आ वहन्तु ॥ ७.०४१.०६
अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः।
घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०४१.०७

प्र ब्रह्माणो अङ्गिरसो नक्षन्त प्र क्रन्दनुर्नभन्यस्य वेतु।
प्र धेनव उदप्रुतो नवन्त युज्यातामद्री अध्वरस्य पेशः ॥ ७.०४२.०१
सुगस्ते अग्ने सनवित्तो अध्वा युक्ष्वा सुते हरितो रोहितश्च।
ये वा सद्मन्नरुषा वीरवाहो हुवे देवानां जनिमानि सत्तः ॥ ७.०४२.०२
समु वो यज्ञं महयन्नमोभिः प्र होता मन्द्रो रिरिच उपाके।
यजस्व सु पुर्वणीक देवाना यज्ञियामरमतिं ववृत्याः ॥ ७.०४२.०३
यदा वीरस्य रेवतो दुरोणे स्योनशीरतिथिराचिकेतत्।
सुप्रीतो अग्निः सुधितो दम आ स विशे दाति वार्यमियत्यै ॥ ७.०४२.०४
इमं नो अग्ने अध्वरं जुषस्व मरुस्विन्द्रे यशसं कृधी नः।
आ नक्ता बर्हिः सदतामुषासोशन्ता मित्रावरुणा यजेह ॥ ७.०४२.०५
एवाग्निं सहस्यं वसिष्ठो रायस्कामो विश्वप्स्यस्य स्तौत्।
इषं रयिं पप्रथद्वाजमस्मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०४२.०६

प्र वो यज्ञेषु देवयन्तो अर्चन्द्यावा नमोभिः पृथिवी इषध्यै।
येषां ब्रह्माण्यसमानि विप्रा विष्वग्वियन्ति वनिनो न शाखाः ॥ ७.०४३.०१
प्र यज्ञ एतु हेत्वो न सप्तिरुद्यच्छध्वं समनसो घृताचीः।
स्तृणीत बर्हिरध्वराय साधूर्ध्वा शोचीषि देवयून्यस्थुः ॥ ७.०४३.०२
आ पुत्रासो न मातरं विभृत्राः सानौ देवासो बर्हिषः सदन्तु।

आ विश्वाची विदध्यामनक्त्वग्ने मा नो देवताता मृधस्कः ॥ ७.०४३.०३
ते सीषपन्त जोषमा यजत्रा ऋतस्य धाराः सुदुघा दुहानाः ।
ज्येष्ठं वो अद्य मह आ वसूनामा गन्तन समनसो यति ष्ठ ॥ ७.०४३.०४
एवा नो अग्ने विक्ष्वा दशस्य त्वया वयं सहसावन्नास्क्राः ।
राया युजा सधमादो अरिष्टा यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०४३.०५

दधिक्रां वः प्रथममश्विनोषसमग्निं समिद्धं भगमूतये हुवे ।
इन्द्रं विष्णुं पूषणं ब्रह्मणस्पतिमादित्यान्धावापृथिवी अपः स्वः ॥ ७.०४४.०१
दधिक्रामु नमसा बोधयन्त उदीराणा यज्ञमुपप्रयन्तः ।
इळां देवीं बर्हिषि सादयन्तोऽश्विना विप्रा सुहवा हुवेम ॥ ७.०४४.०२
दधिक्रावाणं बुबुधानो अग्निमुप ब्रुव उषसं सूर्यं गाम् ।
ब्रध्नं माँश्चतोर्वरुणस्य बभ्रुं ते विश्वास्मद्दुरिता यावयन्तु ॥ ७.०४४.०३
दधिक्रावा प्रथमो वाज्यर्वाग्ने रथानां भवति प्रजानन् ।
संविदान उषसा सूर्येणादित्येभिर्वसुभिरङ्गिरोभिः ॥ ७.०४४.०४
आ नो दधिक्राः पथ्यामनक्त्वृतस्य पन्थामन्वेतवा उ ।
शृणोतु नो दैव्यं शर्धो अग्निः शृण्वन्तु विश्वे महिषा अमूराः ॥ ७.०४४.०५

आ देवो यातु सविता सुरत्नोऽन्तरिक्षप्रा वहमानो अश्वैः ।
हस्ते दधानो नर्या पुरूणि निवेशयञ्च प्रसुवञ्च भूम ॥ ७.०४५.०१
उदस्य बाहू शिथिरा बृहन्ता हिरण्यया दिवो अन्ताँ अनष्टाम् ।
नूनं सो अस्य महिमा पनिष्ट सूरश्चिदस्मा अनु दादपस्याम् ॥ ७.०४५.०२
स घा नो देवः सविता सहावा साविषद्वसुपतिर्वसूनि ।
विश्रयमाणो अमतिमुरूचीं मर्तभोजनमध रासते नः ॥ ७.०४५.०३
इमा गिरः सवितारं सुजिह्वं पूर्णगभस्तिमीळते सुपाणिम् ।

चित्रं वयो बृहदस्मे दधातु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०४५.०४

इमा रुद्राय स्थिरधन्वने गिरः क्षिप्रेषवे देवाय स्वधान्ने ।

अषाव्हाय सहमानाय वेधसे तिग्मायुधाय भरता शृणोतु नः ॥ ७.०४६.०१

स हि क्षयेण क्षम्यस्य जन्मनः साम्राज्येन दिव्यस्य चेतति ।

अवन्नवन्तीरुप नो दुरश्चरानमीवो रुद्र जासु नो भव ॥ ७.०४६.०२

या ते दिद्युदवसृष्टा दिवस्परि क्षमया चरति परि सा वृणक्तु नः ।

सहस्रं ते स्वपिवात भेषजा मा नस्तोकेषु तनयेषु रीरिषः ॥ ७.०४६.०३

मा नो वधी रुद्र मा परा दा मा ते भूम प्रसितौ हीळितस्य ।

आ नो भज बर्हिषि जीवशंसे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०४६.०४

आपो यं वः प्रथमं देवयन्त इन्द्रपानमूर्मिमकृण्वतेळः ।

तं वो वयं शुचिमरिप्रमद्य घृतप्रुषं मधुमन्तं वनेम ॥ ७.०४७.०१

तमूर्मिमापो मधुमत्तमं वोऽपां नपादवत्वाशुहेमा ।

यस्मिन्निन्द्रो वसुभिर्मादयाते तमश्याम देवयन्तो वो अद्य ॥ ७.०४७.०२

शतपवित्राः स्वधया मदन्तीर्देवीर्देवानामपि यन्ति पाथः ।

ता इन्द्रस्य न मिनन्ति व्रतानि सिन्धुभ्यो हव्यं घृतवज्जुहोत ॥ ७.०४७.०३

याः सूर्यो रश्मिभिराततान याभ्य इन्द्रो अरदद्गातुमूर्मिम् ।

ते सिन्धवो वरिवो धातना नो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०४७.०४

ऋभुक्षणो वाजा मादयध्वमस्मे नरो मघवानः सुतस्य ।

आ वोऽर्वाचः क्रतवो न यातां विभवो रथं नर्यं वर्तयन्तु ॥ ७.०४८.०१

ऋभुरभुभिरभि वः स्याम विभवो विभुभिः शवसा शवांसि ।

वाजो अस्माँ अवतु वाजसाताविन्द्रेण युजा तरुषेम वृत्रम् ॥ ७.०४८.०२

ते चिद्धि पूर्वोरभि सन्ति शासा विश्वाँ अर्य उपरताति वन्वन्।
इन्द्रो विभ्वाँ ऋभुक्षा वाजो अर्यः शत्रोर्मिथत्या कृणवन्वि नृम्णम्॥ ७.०४८.०३
नू देवासो वरिवः कर्तना नो भूत नो विश्वेऽवसे सजोषाः।
समस्मे इषं वसवो ददीरन्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०४८.०४

समुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात्पुनाना यन्त्यनिविशमानाः।
इन्द्रो या वज्री वृषभो रराद ता आपो देवीरिह मामवन्तु॥ ७.०४९.०१
या आपो दिव्या उत वा स्रवन्ति खनित्रिमा उत वा याः स्वयंजाः।
समुद्रार्था याः शुचयः पावकास्ता आपो देवीरिह मामवन्तु॥ ७.०४९.०२
यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्।
मधुश्रुतः शुचयो याः पावकास्ता आपो देवीरिह मामवन्तु॥ ७.०४९.०३
यासु राजा वरुणो यासु सोमो विश्वे देवा यासूर्जं मदन्ति।
वैश्वानरो यास्वग्निः प्रविष्टस्ता आपो देवीरिह मामवन्तु॥ ७.०४९.०४

आ मां मित्रावरुणेह रक्षतं कुलाययद्विश्वयन्मा न आ गन्।
अजकावं दुर्दृशीकं तिरो दधे मा मां पद्येन रपसा विदत्सरुः॥ ७.०५०.०१
यद्विजामन्यरुषि वन्दनं भुवदष्टीवन्तौ परि कुल्फौ च देहत्।
अग्निष्टच्छोचन्नप बाधतामितो मा मां पद्येन रपसा विदत्सरुः॥ ७.०५०.०२
यच्छल्मलौ भवति यन्नदीषु यदोषधीभ्यः परि जायते विषम्।
विश्वे देवा निरितस्तत्सुवन्तु मा मां पद्येन रपसा विदत्सरुः॥ ७.०५०.०३
याः प्रवतो निवत उद्वत उदन्वतीरनुदकाश्च याः।
ता अस्मभ्यं पयसा पिन्वमानाः शिवा देवीरशिपदा भवन्तु सर्वा नद्यो अशिमिदा भवन्तु॥ ७.०५०.०४

आदित्यानामवसा नूतनेन सक्षीमहि शर्मणा शंतमेन।

अनागास्त्वे अदितित्वे तुरास इमं यज्ञं दधतु श्रोषमाणाः ॥ ७.०५१.०१
आदित्यासो अदितिर्मादयन्तां मित्रो अर्यमा वरुणो रजिष्ठाः।
अस्माकं सन्तु भुवनस्य गोपाः पिबन्तु सोममवसे नो अद्य ॥ ७.०५१.०२
आदित्या विश्वे मरुतश्च विश्वे देवाश्च विश्व ऋभवश्च विश्वे।
इन्द्रो अग्निरश्विना तुष्टुवाना यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०५१.०३

आदित्यासो अदितयः स्याम पूर्वेवत्रा वसवो मर्त्यत्रा।
सनेम मित्रावरुणा सनन्तो भवेम द्यावापृथिवी भवन्तः ॥ ७.०५२.०१
मित्रस्तत्रो वरुणो मामहन्त शर्म तोकाय तनयाय गोपाः।
मा वो भुजेमान्यजातमेनो मा तत्कर्म वसवो यच्चयध्वे ॥ ७.०५२.०२
तुरण्यवोऽङ्गिरसो नक्षन्त रत्नं देवस्य सवितुरियानाः।
पिता च तन्नो महान्यजत्रो विश्वे देवाः समनसो जुषन्त ॥ ७.०५२.०३

प्र द्यावा यज्ञैः पृथिवी नमोभिः सबाध ईळे बृहती यजत्रे।
ते चिद्धि पूर्वे कवयो गृणन्तः पुरो मही दधिरे देवपुत्रे ॥ ७.०५३.०१
प्र पूर्वजे पितरा नव्यसीभिर्गीर्भिः कृणुध्वं सदाने ऋतस्य।
आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन जनेन यातं महि वां वरूथम् ॥ ७.०५३.०२
उतो हि वां रत्नधेयानि सन्ति पुरूणि द्यावापृथिवी सुदासे।
अस्मे धत्तं यदसदस्कृधोयु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०५३.०३

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मान्स्वावेशो अनमीवो भवा नः।
यत्त्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ ७.०५४.०१
वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गयस्फानो गोभिरश्वेभिरिन्द्रो।
अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान्प्रति नो जुषस्व ॥ ७.०५४.०२

वास्तोष्पते शग्मया संसदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या।

पाहि क्षेम उत योगे वरं नो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०५४.०३

अमीवहा वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्याविशन्।

सखा सुशेव एधि नः॥ ७.०५५.०१

यदर्जुन सारमेय दतः पिशङ्गं यच्छसे।

वीव भ्राजन्त ऋष्टय उप स्रक्केषु बप्सतो नि षु स्वप॥ ७.०५५.०२

स्तेनं राय सारमेय तस्करं वा पुनःसर।

स्तोतृनिन्द्रस्य रायसि किमस्मान्दुच्छुनायसे नि षु स्वप॥ ७.०५५.०३

त्वं सूकरस्य दर्दहि तव दर्दर्तु सूकरः।

स्तोतृनिन्द्रस्य रायसि किमस्मान्दुच्छुनायसे नि षु स्वप॥ ७.०५५.०४

सस्तु माता सस्तु पिता सस्तु श्वा सस्तु विशपतिः।

ससन्तु सर्वे ज्ञातयः सस्त्वयमभितो जनः॥ ७.०५५.०५

य आस्ते यश्च चरति यश्च पश्यति नो जनः।

तेषां सं हन्मो अक्षाणि यथेदं हर्म्यं तथा॥ ७.०५५.०६

सहस्रशृङ्गे वृषभो यः समुद्रादुदाचरत्।

तेना सहस्येना वयं नि जनान्स्वापयामसि॥ ७.०५५.०७

प्रोष्ठेशया वह्येशया नारीर्यास्तल्पशीवरीः।

स्त्रियो याः पुण्यगन्धास्ताः सर्वाः स्वापयामसि॥ ७.०५५.०८

क ई व्यक्ता नरः सनीळा रुद्रस्य मर्या अध स्वश्वाः॥ ७.०५६.०१

नकिर्होषां जनूषि वेद ते अङ्गं विद्रे मिथो जनित्रम्॥ ७.०५६.०२

अभि स्वपूभिर्मिथो वपन्त वातस्वनसः श्येना अस्पृधन्॥ ७.०५६.०३

एतानि धीरो निण्या चिकेत पृश्निर्यदूधो मही जभार॥ ७.०५६.०४

सा विट् सुवीरा मरुद्भिरस्तु सनात्सहन्ती पुष्यन्ती नृम्णम् ॥ ७.०५६.०५
 यामं येष्ठाः शुभा शोभिष्ठाः श्रिया सम्मिशला ओजोभिरुग्राः ॥ ७.०५६.०६
 उग्रं व ओजः स्थिरा शवांस्यधा मरुद्भिर्गणस्तुविष्मान् ॥ ७.०५६.०७
 शुभ्रो वः शुष्मः क्रुध्मी मनांसि धुनिर्मुनिरिव शर्धस्य धृष्णोः ॥ ७.०५६.०८
 सनेम्यस्मद्युयोत दिद्युं मा वो दुर्मतिरिह प्रणङ्गनः ॥ ७.०५६.०९
 प्रिया वो नाम हुवे तुराणामा यत्तपन्मरुतो वावशानाः ॥ ७.०५६.१०
 स्वायुधास इष्मिणः सुनिष्का उत स्वयं तन्वः शुम्भमानाः ॥ ७.०५६.११
 शुची वो हव्या मरुतः शुचीनां शुचिं हिनोम्यध्वरं शुचिभ्यः ।
 ऋतेन सत्यमृतसाप आयञ्छुचिजन्मानः शुचयः पावकाः ॥ ७.०५६.१२
 अंसेष्वा मरुतः खादयो वो वक्षस्सु रुक्मा उपशिश्रियाणाः ।
 वि विद्युतो न वृष्टिभी रुचाना अनु स्वधामायुधैर्यच्छमानाः ॥ ७.०५६.१३
 प्र बुध्या व ईरते महांसि प्र नामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम् ।
 सहस्रियं दम्यं भागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषध्वम् ॥ ७.०५६.१४
 यदि स्तुतस्य मरुतो अधीथेत्या विप्रस्य वाजिनो हवीमन् ।
 मक्षू रायः सुवीर्यस्य दात नू चिद्यमन्य आदभदरावा ॥ ७.०५६.१५
 अत्यासो न ये मरुतः स्वञ्चो यक्षदृशो न शुभयन्त मर्याः ।
 ते हर्म्येषाः शिशवो न शुभ्रा वत्सासो न प्रक्रीळिनः पयोधाः ॥ ७.०५६.१६
 दशस्यन्तो नो मरुतो मृळन्तु वरिवस्यन्तो रोदसी सुमेके ।
 आरे गोहा नृहा वधो वो अस्तु सुम्नेभिरस्मे वसवो नमध्वम् ॥ ७.०५६.१७
 आ वो होता जोहवीति सत्तः सत्राचीं रातिं मरुतो गृणानः ।
 य ईवतो वृषणो अस्ति गोपाः सो अद्वयावी हवते व उक्थैः ॥ ७.०५६.१८
 इमे तुरं मरुतो रामयन्तीमे सहः सहस आ नमन्ति ।
 इमे शंसं वनुष्यतो नि पान्ति गुरु द्वेषो अररुषे दधन्ति ॥ ७.०५६.१९
 इमे रधं चिन्मरुतो जुनन्ति भूमिं चिद्यथा वसवो जुषन्त ।

अप बाधध्वं वृषणस्तमांसि धत्त विश्वं तनयं तोकमस्मे ॥ ७.०५६.२०
मा वो दात्रान्मरुतो निरराम मा पश्चाद्घम रथ्यो विभागे ।
आ नः स्पार्हे भजतना वसव्ये यदीं सुजातं वृषणो वो अस्ति ॥ ७.०५६.२१
सं यद्धनन्त मन्युभिर्जनासः शूरा यहीष्वोषधीषु विक्षु ।
अध स्मा नो मरुतो रुद्रियासस्त्रातारो भूत पृतनास्वर्यः ॥ ७.०५६.२२
भूरि चक्र मरुतः पित्र्याण्युक्थानि या वः शस्यन्ते पुरा चित् ।
मरुद्भिरुग्रः पृतनासु साव्हा मरुद्भिरित्सनिता वाजमर्वा ॥ ७.०५६.२३
अस्मे वीरो मरुतः शुष्यस्तु जनानां यो असुरो विधर्ता ।
अपो येन सुक्षितये तरेमाध स्वमोको अभि वः स्याम ॥ ७.०५६.२४
तन्न इन्द्रो वरुणो मित्रो अग्निराप ओषधीर्वनिनो जुषन्त ।
शर्मन्स्याम मरुतामुपस्थे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०५६.२५

मध्वो वो नाम मारुतं यजत्राः प्र यज्ञेषु शवसा मदन्ति ।
ये रेजयन्ति रोदसी चिदुर्वी पिन्वन्त्युत्सं यदयासुरुग्राः ॥ ७.०५७.०१
निचेतारो हि मरुतो गृणन्तं प्रणेतारो यजमानस्य मन्म ।
अस्माकमद्य विदथेषु बर्हिरा वीतये सदत पिप्रियाणाः ॥ ७.०५७.०२
नैतावदन्ये मरुतो यथेमे भ्राजन्ते रुक्मैरायुधैस्तनूभिः ।
आ रोदसी विश्वपिशः पिशानाः समानमञ्ज्यञ्जते शुभे कम् ॥ ७.०५७.०३
ऋधक्सा वो मरुतो दिद्युदस्तु यद्व आगः पुरुषता कराम ।
मा वस्तस्यामपि भूमा यजत्रा अस्मे वो अस्तु सुमतिश्चनिष्ठा ॥ ७.०५७.०४
कृते चिदत्र मरुतो रणन्तानवद्यासः शुचयः पावकाः ।
प्र णोऽवत सुमतिभिर्यजत्राः प्र वाजेभिस्तिरत पुष्यसे नः ॥ ७.०५७.०५
उत स्तुतासो मरुतो व्यन्तु विश्वेभिर्नामभिर्नरो हवींषि ।
ददात नो अमृतस्य प्रजायै जिगृत रायः सूनृता मघानि ॥ ७.०५७.०६

आ स्तुतासो मरुतो विश्व ऊती अच्छा सूरीन्सर्वताता जिगात।
ये नस्त्मना शतिनो वर्धयन्ति यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०५७.०७

प्र साकमुक्षे अर्चता गणाय यो दैव्यस्य धाम्नस्तुविष्मान्।
उत क्षोदन्ति रोदसी महित्वा नक्षन्ते नाकं निरृतेरवंशात्॥ ७.०५८.०१
जनूश्चिद्वो मरुतस्त्वेष्येण भीमासस्तुविमन्यवोऽयासः।
प्र ये महोभिरोजसोत सन्ति विश्वो वो यामन्भयते स्वर्दक्॥ ७.०५८.०२
बृहद्वयो मघवद्भ्यो दधात जुजोषन्निन्मरुतः सुष्टुतिं नः।
गतो नाध्वा वि तिराति जन्तुं प्र णः स्पार्हाभिरूतिभिस्तिरेत॥ ७.०५८.०३
युष्मोतो विप्रो मरुतः शतस्वी युष्मोतो अर्वा सहुरिः सहस्री।
युष्मोतः सम्राळुत हन्ति वृत्रं प्र तद्वो अस्तु धूतयो देष्णाम्॥ ७.०५८.०४
ताँ आ रुद्रस्य मीळ्हुषो विवासे कुविन्नंसन्ते मरुतः पुनर्नः।
यत्सस्वर्ता जिहीळिरे यदाविरव तदेन ईमहे तुराणाम्॥ ७.०५८.०५
प्र सा वाचि सुष्टुतिर्मघोनामिदं सूक्तं मरुतो जुषन्त।
आराच्चिद्भूवेषो वृषणो युयोत यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०५८.०६

यं त्रायध्व इदमिदं देवासो यं च नयथ।
तस्मा अग्ने वरुण मित्रार्यमन्मरुतः शर्म यच्छत॥ ७.०५९.०१
युष्माकं देवा अवसाहनि प्रिय ईजानस्तरति द्विषः।
प्र स क्षयं तिरते वि महीरिषो यो वो वराय दाशति॥ ७.०५९.०२
नहि वश्वरमं चन वसिष्ठः परिमंसते।
अस्माकमद्य मरुतः सुते सचा विश्वे पिबत कामिनः॥ ७.०५९.०३
नहि व ऊतिः पृतनासु मर्धति यस्मा अराध्वं नरः।
अभि व आवर्त्सुमतिर्नवीयसी तूयं यात पिपीषवः॥ ७.०५९.०४

ओ षु घृष्विराधसो यातनान्धांसि पीतये।

इमा वो हव्या मरुतो ररे हि कं मो ष्वन्यत्र गन्तन ॥ ७.०५९.०५

आ च नो बर्हिः सदताविता च नः स्पर्हाणि दातवे वसु।

अस्त्रेधन्तो मरुतः सोम्ये मधौ स्वाहेह मादयाध्वै ॥ ७.०५९.०६

सस्वश्चिद्धि तन्वः शुम्भमाना आ हंसासो नीलपृष्ठा अपप्तन्।

विश्वं शर्धो अभितो मा नि षेद नरो न रण्वाः सवने मदन्तः ॥ ७.०५९.०७

यो नो मरुतो अभि दुर्हणायुस्तिरश्चित्तानि वसवो जिघांसति।

द्रुहः पाशान्प्रति स मुचीष्ट तपिष्ठेन हन्मना हन्तना तम् ॥ ७.०५९.०८

सांतपना इदं हविर्मरुतस्तज्जुष्टन।

युष्माकोती रिशादसः ॥ ७.०५९.०९

गृहमेधास आ गत मरुतो माप भूतन।

युष्माकोती सुदानवः ॥ ७.०५९.१०

इहेह वः स्वतवसः कवयः सूर्यत्वचः।

यज्ञं मरुत आ वृणे ॥ ७.०५९.११

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्।

उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ ७.०५९.१२

यदद्य सूर्यं ब्रवोऽनागा उद्यन्मित्राय वरुणाय सत्यम्।

वयं देवत्रादिते स्याम तव प्रियासो अर्यमनृणन्तः ॥ ७.०६०.०१

एष स्य मित्रावरुणा नृचक्षा उभे उदेति सूर्यो अभि ज्मन्।

विश्वस्य स्थातुर्जगतश्च गोपा ऋजु मर्तेषु वृजिना च पश्यन् ॥ ७.०६०.०२

अयुक्त सप्त हरितः सधस्थाद्या ईं वहन्ति सूर्यं घृताचीः।

धामानि मित्रावरुणा युवाकुः सं यो यूथेव जनिमानि चष्टे ॥ ७.०६०.०३

उद्धां पृक्षासो मधुमन्तो अस्थुरा सूर्यो अरुहच्छुक्रमर्णः।

यस्मा आदित्या अध्वनो रदन्ति मित्रो अर्यमा वरुणः सजोषाः ॥ ७.०६०.०४

इमे चेतारो अनृतस्य भूरेर्मित्रो अर्यमा वरुणो हि सन्ति ।

इम ऋतस्य वावृधुर्दुरोणे शग्मासः पुत्रा अदितेरदब्धाः ॥ ७.०६०.०५

इमे मित्रो वरुणो दूळभासोऽचेतसं चिच्चितयन्ति दक्षैः ।

अपि क्रतुं सुचेतसं वतन्तस्तिरश्चिदंहः सुपथा नयन्ति ॥ ७.०६०.०६

इमे दिवो अनिमिषा पृथिव्याश्चिकित्वांसो अचेतसं नयन्ति ।

प्रव्राजे चिन्नद्यो गाधमस्ति पारं नो अस्य विष्पितस्य पर्षन् ॥ ७.०६०.०७

यद्गोपावददितिः शर्म भद्रं मित्रो यच्छन्ति वरुणः सुदासे ।

तस्मिन्ना तोकं तनयं दधाना मा कर्म देवहेळनं तुरासः ॥ ७.०६०.०८

अव वेदिं होत्राभिर्यजेत रिपः काश्चिद्वरुणधृतः सः ।

परि द्वेषोभिरर्यमा वृणक्तूरुं सुदासे वृषणा उ लोकम् ॥ ७.०६०.०९

सस्वश्चिद्धि समृतिस्त्वेषामपीच्येन सहसा सहन्ते ।

युष्मद्भिया वृषणो रेजमाना दक्षस्य चिन्महिना मृळता नः ॥ ७.०६०.१०

यो ब्रह्मणे सुमतिमायजाते वाजस्य सातौ परमस्य रायः ।

सीक्षन्त मन्युं मघवानो अर्य उरु क्षयाय चक्रिरे सुधातु ॥ ७.०६०.११

इयं देव पुरोहितिर्युवभ्यां यज्ञेषु मित्रावरुणावकारि ।

विश्वानि दुर्गा पिपृतं तिरो नो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६०.१२

उद्धां चक्षुर्वरुण सुप्रतीकं देवयोरेति सूर्यस्ततन्वान् ।

अभि यो विश्वा भुवनानि चष्टे स मन्युं मर्त्येष्वचिकेत ॥ ७.०६१.०१

प्र वां स मित्रावरुणावृतावा विप्रो मन्मानि दीर्घश्रुदियर्ति ।

यस्य ब्रह्माणि सुक्रतू अवाथ आ यत्क्रत्वा न शरदः पृणैथे ॥ ७.०६१.०२

प्रोरोर्मित्रावरुणा पृथिव्याः प्र दिव ऋष्वाद्बृहतः सुदानू ।

स्पशो दधाथे ओषधीषु विक्ष्वधग्यतो अनिमिषं रक्षमाणा ॥ ७.०६१.०३

शंसा मित्रस्य वरुणस्य धाम शुष्मो रोदसी बद्धधे महित्वा ।
अयन्मासा अयज्वनामवीराः प्र यज्ञमन्मा वृजनं तिराते ॥ ७.०६१.०४
अमूरा विश्वा वृषणाविमा वां न यासु चित्रं ददृशे न यक्षम् ।
द्रुहः सचन्ते अनृता जनानां न वां निष्यान्यचिते अभूवन् ॥ ७.०६१.०५
समु वां यज्ञं महयं नमोभिर्हुवे वां मित्रावरुणा सबाधः ।
प्र वां मन्मान्यृचसे नवानि कृतानि ब्रह्म जुजुषन्निमानि ॥ ७.०६१.०६
इयं देव पुरोहितिर्युवभ्यां यज्ञेषु मित्रावरुणावकारि ।
विश्वानि दुर्गा पिपृतं तिरो नो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६१.०७

उत्सूर्यो बृहदर्चीष्यश्रेत्पुरु विश्वा जनिम मानुषाणाम् ।
समो दिवा ददृशे रोचमानः क्रत्वा कृतः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् ॥ ७.०६२.०१
स सूर्य प्रति पुरो न उद्गा एभिः स्तोमेभिरेतशेभिरेवैः ।
प्र नो मित्राय वरुणाय वोचोऽनागसो अर्यम्णे अग्रये च ॥ ७.०६२.०२
वि नः सहस्रं शुरुधो रदन्त्वृतावानो वरुणो मित्रो अग्निः ।
यच्छन्तु चन्द्रा उपमं नो अर्कमा नः कामं पूपुरन्तु स्तवानाः ॥ ७.०६२.०३
द्यावाभूमी अदिते त्रासीथां नो ये वां जज्ञुः सुजनिमान ऋष्वे ।
मा हेळे भूम वरुणस्य वायोर्मा मित्रस्य प्रियतमस्य नृणाम् ॥ ७.०६२.०४
प्र बाहवा सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन ।
आ नो जने श्रवयतं युवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा ॥ ७.०६२.०५
नू मित्रो वरुणो अर्यमा नस्मने तोकाय वरिवो दधन्तु ।
सुगा नो विश्वा सुपथानि सन्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६२.०६

उद्वेति सुभगो विश्वचक्षाः साधारणः सूर्यो मानुषाणाम् ।
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्य देवश्चर्मव यः समविव्यक्तमांसि ॥ ७.०६३.०१

उद्वेति प्रसवीता जनानां महान्केतुरर्णवः सूर्यस्य ।
समानं चक्रं पर्याविवृत्सन्त्यदेतशो वहति धूर्षु युक्तः ॥ ७.०६३.०२
विभ्राजमान उषसामुपस्थाद्रेभैरुदेत्यनुमद्यमानः ।
एष मे देवः सविता चच्छन्द यः समानं न प्रमिनाति धाम ॥ ७.०६३.०३
दिवो रुक्म उरुचक्षा उदेति दूरेअर्थस्तरणिभ्राजमानः ।
नूनं जनाः सूर्येण प्रसूता अयन्नर्थानि कृणवन्नपांसि ॥ ७.०६३.०४
यत्रा चक्रुरमृता गातुमस्मै श्येनो न दीयन्नन्वेति पाथः ।
प्रति वां सूर उदिते विधेम नमोभिर्मित्रावरुणोत हव्यैः ॥ ७.०६३.०५
नू मित्रो वरुणो अर्यमा नस्त्मने तोकाय वरिवो दधन्तु ।
सुगा नो विश्वा सुपथानि सन्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६३.०६

दिवि क्षयन्ता रजसः पृथिव्यां प्र वां घृतस्य निर्णिजो ददीरन् ।
हव्यं नो मित्रो अर्यमा सुजातो राजा सुक्षत्रो वरुणो जुषन्त ॥ ७.०६४.०१
आ राजाना मह ऋतस्य गोपा सिन्धुपती क्षत्रिया यातमर्वाक् ।
इळं नो मित्रावरुणोत वृष्टिमव दिव इन्वतं जीरदानू ॥ ७.०६४.०२
मित्रस्तन्नो वरुणो देवो अर्यः प्र साधिष्ठेभिः पथिभिर्नयन्तु ।
ब्रवद्यथा न आदरिः सुदास इषा मदेम सह देवगोपाः ॥ ७.०६४.०३
यो वां गर्तं मनसा तक्षदेतमूर्ध्वा धीतिं कृणवद्भारयच्च ।
उक्षेथां मित्रावरुणा घृतेन ता राजाना सुक्षितीस्तर्पयेथाम् ॥ ७.०६४.०४
एष स्तोमो वरुण मित्र तुभ्यं सोमः शुक्रो न वायवेऽयामि ।
अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६४.०५

प्रति वां सूर उदिते सूक्तैर्मित्रं हुवे वरुणं पूतदक्षम् ।
ययोरसुर्यमक्षितं ज्येष्ठं विश्वस्य यामन्नाचिता जिगन्तु ॥ ७.०६५.०१

ता हि देवानामसुरा तावर्या ता नः क्षितीः करतमूर्जयन्तीः।
अश्याम मित्रावरुणा वयं वां द्यावा च यत्र पीपयन्नहा च ॥ ७.०६५.०२
ता भूरिपाशावनृतस्य सेतू दुरत्येतू रिपवे मर्त्याय।
ऋतस्य मित्रावरुणा पथा वामपो न नावा दुरिता तरेम ॥ ७.०६५.०३
आ नो मित्रावरुणा हव्यजुष्टिं घृतैर्गव्यूतिमुक्षतमिळाभिः।
प्रति वामत्र वरमा जनाय पृणीतमुद्रो दिव्यस्य चारोः ॥ ७.०६५.०४
एष स्तोमो वरुण मित्र तुभ्यं सोमः शुक्रो न वायवेऽयामि।
अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्ययं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६५.०५

प्र मित्रयोर्वरुणयोः स्तोमो न एतु शूष्यः।
नमस्वान्तुविजातयोः ॥ ७.०६६.०१
या धारयन्त देवाः सुदक्षा दक्षपितरा।
असुर्याय प्रमहसा ॥ ७.०६६.०२
ता नः स्तिपा तनूपा वरुण जरितृणाम्।
मित्र साधयतं धियः ॥ ७.०६६.०३
यदद्य सूर उदितेऽनागा मित्रो अर्यमा।
सुवाति सविता भगः ॥ ७.०६६.०४
सुप्रावीरस्तु स क्षयः प्र नु यामन्सुदानवः।
ये नो अंहोऽतिपिप्रति ॥ ७.०६६.०५
उत स्वराजो अदितिरदब्धस्य व्रतस्य ये।
महो राजान ईशते ॥ ७.०६६.०६
प्रति वां सूर उदिते मित्रं गृणीषे वरुणम्।
अर्यमणं रिशादसम् ॥ ७.०६६.०७
राया हिरण्यया मतिरियमवृकाय शवसे।

इयं विप्रा मेधसातये ॥ ७.०६६.०८

ते स्याम देव वरुण ते मित्र सूरिभिः सह ।

इषं स्वश्च धीमहि ॥ ७.०६६.०९

बहवः सूरचक्षसोऽग्निजिह्वा ऋतावृधः ।

त्रीणि ये येमुर्विदथानि धीतिभिर्विश्वानि परिभूतिभिः ॥ ७.०६६.१०

वि ये दधुः शरदं मासमादहर्यज्ञमक्तुं चाट्टचम् ।

अनाप्यं वरुणो मित्रो अर्यमा क्षत्रं राजान आशत ॥ ७.०६६.११

तद्वो अद्य मनामहे सूक्तैः सूर उदिते ।

यदोहते वरुणो मित्रो अर्यमा यूयमृतस्य रथ्यः ॥ ७.०६६.१२

ऋतावान ऋतजाता ऋतावृधो घोरासो अनृतद्विषः ।

तेषां वः सुप्ने सुच्छर्दिष्टमे नरः स्याम ये च सूरयः ॥ ७.०६६.१३

उदु त्यद्दर्शतं वपुर्दिव एति प्रतिह्वरे ।

यदीमाशुर्वहति देव एतशो विश्वस्मै चक्षसे अरम् ॥ ७.०६६.१४

शीर्ष्णः शीर्ष्णो जगतस्तस्थुषस्पतिं समया विश्वमा रजः ।

सप्त स्वसारः सुविताय सूर्यं वहन्ति हरितो रथे ॥ ७.०६६.१५

तच्चक्षुर्देवहितं शुक्रमुच्चरत् ।

पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतम् ॥ ७.०६६.१६

काव्येभिरदाभ्या यातं वरुण द्युमत् ।

मित्रश्च सोमपीतये ॥ ७.०६६.१७

दिवो धामभिर्वरुण मित्रश्चा यातमद्रुहा ।

पिबतं सोममातुजी ॥ ७.०६६.१८

आ यातं मित्रावरुणा जुषाणावाहुतिं नरा ।

पातं सोममृतावृधा ॥ ७.०६६.१९

प्रति वां रथं नृपती जरथ्यै हविष्मता मनसा यज्ञियेन ।
यो वां दूतो न धिष्यावजीगरच्छा सूनूर्न पितरा विवक्मि ॥ ७.०६७.०१
अशोच्यग्निः समिधानो अस्मे उपो अदृश्रन्तमसश्चिदन्ताः ।
अचेति केतुरुषसः पुरस्ताच्छ्रिये दिवो दुहितुर्जायमानः ॥ ७.०६७.०२
अभि वां नूनमश्विना सुहोता स्तोमैः सिषक्ति नासत्या विवक्कान् ।
पूर्वीभिर्यातं पथ्याभिरर्वाक्स्वर्विदा वसुमता रथेन ॥ ७.०६७.०३
अवोर्वा नूनमश्विना युवाकुर्हुवे यद्वां सुते माध्वी वसूयुः ।
आ वां वहन्तु स्थविरासो अश्वाः पिबाथो अस्मे सुषुता मधूनि ॥ ७.०६७.०४
प्राचीमु देवाश्विना धियं मेऽमृधां सातये कृतं वसूयुम् ।
विश्वा अविष्टं वाज आ पुरंधीस्ता नः शक्तं शचीपती शचीभिः ॥ ७.०६७.०५
अविष्टं धीष्वश्विना न आसु प्रजावद्रेतो अहयं नो अस्तु ।
आ वां तोके तनये तूतुजानाः सुरत्नासो देववीतिं गमेम ॥ ७.०६७.०६
एष स्य वां पूर्वगत्वेव सख्ये निधिर्हितो माध्वी रातो अस्मे ।
अहेळता मनसा यातमर्वागश्रन्ता हव्यं मानुषीषु विक्षु ॥ ७.०६७.०७
एकस्मिन्योगे भुरणा समाने परि वां सप्त स्रवतो रथो गात् ।
न वायन्ति सुभवो देवयुक्ता ये वां धूर्षु तरणयो वहन्ति ॥ ७.०६७.०८
असश्चता मघवद्भ्यो हि भूतं ये राया मघदेयं जुनन्ति ।
प्र ये बन्धुं सूनृताभिस्तिरन्ते गव्या पृञ्चन्तो अश्व्या मघानि ॥ ७.०६७.०९
नू मे हवमा शृणुतं युवाना यासिष्टं वर्तिरश्विनाविरावत् ।
धत्तं रत्नानि जरतं च सूरीन्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६७.१०

आ शुभ्रा यातमश्विना स्वश्वा गिरो दस्रा जुजुषाणा युवाकोः ।
हव्यानि च प्रतिभृता वीतं नः ॥ ७.०६८.०१
प्र वामन्धांसि मद्यान्यस्थुररं गन्तं हविषो वीतये मे ।

तिरो अर्यो हवनानि श्रुतं नः ॥ ७.०६८.०२
प्र वां रथो मनोजवा इयर्ति तिरो रजांस्यश्विना शतोतिः ।
अस्मभ्यं सूर्यावसू इयानः ॥ ७.०६८.०३
अयं ह यद्वां देवया उ अद्रिरूर्ध्वो विवक्ति सोमसुद्युवभ्याम् ।
आ वल्बू विप्रो ववृतीत हव्यैः ॥ ७.०६८.०४
चित्रं ह यद्वां भोजनं न्वस्ति न्यत्रये महिष्वन्तं युयोतम् ।
यो वामोमानं दधते प्रियः सन् ॥ ७.०६८.०५
उत त्यद्वां जुरते अश्विना भूच्च्यवानाय प्रतीत्यं हविर्दे ।
अधि यद्वर्ष इतऊति धत्यः ॥ ७.०६८.०६
उत त्यं भुज्युमश्विना सखायो मध्ये जहुदुरिवासः समुद्रे ।
निरीं पर्षदरावा यो युवाकुः ॥ ७.०६८.०७
वृकाय चिज्जसमानाय शक्तमुत श्रुतं शयवे हूयमाना ।
यावध्यामपिन्वतमपो न स्तर्यं चिच्छक्त्यश्विना शचीभिः ॥ ७.०६८.०८
एष स्य कारुर्जरते सूक्तैरग्रे बुधान उषसां सुमन्मा ।
इषा तं वर्धदध्या पयोभिर्युयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६८.०९

आ वां रथो रोदसी बद्धधानो हिरण्ययो वृषभिर्यात्वश्वैः ।
घृतवर्तनिः पविभी रुचान इषां वोळ्हा नृपतिर्वाजिनीवान् ॥ ७.०६९.०१
स पप्रथानो अभि पञ्च भूमा त्रिवन्धुरो मनसा यातु युक्तः ।
विशो येन गच्छथो देवयन्तीः कुत्रा चिद्याममश्विना दधाना ॥ ७.०६९.०२
स्वश्वा यशसा यातमर्वाग्दस्रा निधिं मधुमन्तं पिबाथः ।
वि वां रथो वध्वा यादमानोऽन्तान्दिवो बाधते वर्तनिभ्याम् ॥ ७.०६९.०३
युवोः श्रियं परि योषावृणीत सूरुो दुहिता परितक्म्यायाम् ।
यद्देवयन्तमवथः शचीभिः परि घ्नंसमोमना वां वयो गात् ॥ ७.०६९.०४

यो ह स्य वां रथिरा वस्त उस्त्रा रथो युजानः परियाति वर्तिः।
तेन नः शं योरुषसो व्युष्टौ न्यश्विना वहतं यज्ञे अस्मिन् ॥ ७.०६९.०५
नरा गौरैव विद्युतं तृषाणास्माकमद्य सवनोप यातम्।
पुरुत्रा हि वां मतिभिर्हवन्ते मा वामन्ये नि यमन्देवयन्तः ॥ ७.०६९.०६
युवं भुज्युमवविद्धं समुद्र उदूहथुरर्णसो अस्त्रिधानैः।
पतत्रिभिरश्रमैरव्यथिभिर्दसनाभिरश्विना पारयन्ता ॥ ७.०६९.०७
नू मे हवमा शृणुतं युवाना यासिष्टं वर्तिरश्विनाविरावत्।
धत्तं रत्नानि जरतं च सूरीन्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०६९.०८

आ विश्ववाराश्विना गतं नः प्र तत्स्थानमवाचि वां पृथिव्याम्।
अश्वो न वाजी शुनपृष्ठो अस्थादा यत्सेदधुर्ध्रुवसे न योनिम् ॥ ७.०७०.०१
सिषक्ति सा वां सुमतिश्चनिष्ठातापि घर्मो मनुषो दुरोणे।
यो वां समुद्रान्सरितः पिपत्येतग्वा चित्र सुयुजा युजानः ॥ ७.०७०.०२
यानि स्थानान्यश्विना दधाथे दिवो यहीष्वोषधीषु विक्षु।
नि पर्वतस्य मूर्धनि सदन्तेषं जनाय दाशुषे वहन्ता ॥ ७.०७०.०३
चनिष्टं देवा ओषधीष्वप्सु यद्योग्या अश्रवैथे ऋषीणाम्।
पुरूणि रत्ना दधतौ न्यस्मे अनु पूर्वाणि चख्यथुर्युगानि ॥ ७.०७०.०४
शुश्रुवांसा चिदश्विना पुरूण्यभि ब्रह्माणि चक्षाथे ऋषीणाम्।
प्रति प्र यातं वरमा जनायास्मे वामस्तु सुमतिश्चनिष्ठा ॥ ७.०७०.०५
यो वां यज्ञो नासत्या हविष्मान्कृतब्रह्मा समर्यो भवाति।
उप प्र यातं वरमा वसिष्ठमिमा ब्रह्माण्यृच्यन्ते युवभ्याम् ॥ ७.०७०.०६
इयं मनीषा इयमश्विना गीरिमां सुवृक्तिं वृषणा जुषेथाम्।
इमा ब्रह्माणि युवयून्यग्मन्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७०.०७

अप स्वसुरुषसो नग्जिहीते रिणक्ति कृष्णीररुषाय पन्थाम्।
अश्वामघा गोमघा वां हुवेम दिवा नक्तं शरुमस्मद्युयोतम् ॥ ७.०७१.०१
उपायातं दाशुषे मर्त्याय रथेन वाममश्विना वहन्ता।
युयुतमस्मदनिराममीवां दिवा नक्तं माध्वी त्रासीथां नः ॥ ७.०७१.०२
आ वां रथमवमस्यां व्युष्टौ सुम्नायवो वृषणो वर्तयन्तु।
स्यूमगभस्तिमृतयुग्भिरश्वैराश्विना वसुमन्तं वहेथाम् ॥ ७.०७१.०३
यो वां रथो नृपती अस्ति वोळ्हा त्रिवन्धुरो वसुमाँ उस्रयामा।
आ न एना नासत्योप यातमभि यद्वां विश्वप्स्यो जिगाति ॥ ७.०७१.०४
युवं च्यवानं जरसोऽमुमुक्तं नि पेदव ऊहथुराशुमश्वम्।
निरंहसस्तमसः स्पर्तमत्रिं नि जाहुषं शिथिरे धातमन्तः ॥ ७.०७१.०५
इयं मनीषा इयमश्विना गीरिमां सुवृक्तिं वृषणा जुषेथाम्।
इमा ब्रह्माणि युवयून्यग्मन्ययं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७१.०६

आ गोमता नासत्या रथेनाश्ववता पुरुश्चन्द्रेण यातम्।
अभि वां विश्वा नियुतः सचन्ते स्पर्हया श्रिया तन्वा शुभाना ॥ ७.०७२.०१
आ नो देवेभिरुप यातमर्वाक्सजोषसा नासत्या रथेन।
युवोर्हि नः सख्या पित्र्याणि समानो बन्धुरुत तस्य वित्तम् ॥ ७.०७२.०२
उदु स्तोमासो अश्विनोरबुधञ्जामि ब्रह्माण्युषसश्च देवीः।
आविवासत्रोदसी धिष्ण्येमे अच्छा विप्रो नासत्या विवक्ति ॥ ७.०७२.०३
वि चेदुच्छन्त्यश्विना उषासः प्र वां ब्रह्माणि कारवो भरन्ते।
ऊर्ध्वं भानुं सविता देवो अश्रेद्बृहदग्रयः समिधा जरन्ते ॥ ७.०७२.०४
आ पश्चातान्नासत्या पुरस्तादाश्विना यातमधरादुदक्तात्।
आ विश्वतः पाञ्चजन्येन राया यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७२.०५

अतारिष्म तमसस्पाारमस्य प्रति स्तोमं देवयन्तो दधानाः।
पुरुदंसा पुरुतमा पुराजामर्त्या हवते अश्विना गीः ॥ ७.०७३.०१
न्यु प्रियो मनुषः सादि होता नासत्या यो यजते वन्दते च।
अश्रीतं मध्वो अश्विना उपाक आ वां वोचे विदथेषु प्रयस्वान् ॥ ७.०७३.०२
अहेम यज्ञं पथामुराणा इमां सुवृक्तिं वृषणा जुषेथाम्।
श्रुष्टीवेव प्रेषितो वामबोधि प्रति स्तोमैर्जरमाणो वसिष्ठः ॥ ७.०७३.०३
उप त्या वह्नी गमतो विशं नो रक्षोहणा सम्भृता वीळुपाणी।
समन्धांस्यग्मत मत्सराणि मा नो मर्धिष्टमा गतं शिवेन ॥ ७.०७३.०४
आ पश्चातान्नासत्या पुरस्तादाश्विना यातमधरादुदक्तात्।
आ विश्वतः पाञ्चजन्येन राया यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७३.०५

इमा उ वां दिविष्टय उस्ना हवन्ते अश्विना।
अयं वामहेऽवसे शचीवसू विशंविशं हि गच्छथः ॥ ७.०७४.०१
युवं चित्रं ददथुर्भोजनं नरा चोदेथां सूनृतावते।
अर्वाग्रथं समनसा नि यच्छतं पिबतं सोम्यं मधु ॥ ७.०७४.०२
आ यातमुप भूषतं मध्वः पिबतमश्विना।
दुग्धं पयो वृषणा जेन्यावसू मा नो मर्धिष्टमा गतम् ॥ ७.०७४.०३
अश्वासो ये वामुप दाशुषो गृहं युवां दीयन्ति बिभ्रतः।
मक्षयुभिर्नरा हयेभिरश्विना देवा यातमस्मयू ॥ ७.०७४.०४
अधा ह यन्तो अश्विना पृक्षः सचन्त सूरयः।
ता यंसतो मघवद्भ्यो ध्रुवं यशश्छर्दिरस्मभ्यं नासत्या ॥ ७.०७४.०५
प्र ये ययुरवृकासो रथा इव नृपातारो जनानाम्।
उत स्वेन शवसा शूशुवुर्नर उत क्षियन्ति सुक्षितिम् ॥ ७.०७४.०६

व्युषा आवो दिविजा ऋतेनाविष्कृण्वाना महिमानमागात्।
अप द्रुहस्तम आवरजुष्टमङ्गिरस्तमा पथ्या अजीगः ॥ ७.०७५.०१
महे नो अद्य सुविताय बोध्युषो महे सौभगाय प्र यन्धि।
चित्रं रयिं यशसं धेह्यस्मे देवि मर्तेषु मानुषि श्रवस्युम् ॥ ७.०७५.०२
एते त्वे भानवो दर्शतायाश्चित्रा उषसो अमृतास आगुः।
जनयन्तो दैव्यानि व्रतान्यापृणन्तो अन्तरिक्षा व्यस्थुः ॥ ७.०७५.०३
एषा स्या युजाना पराकात्यञ्च क्षितीः परि सद्यो जिगाति।
अभिपश्यन्ती वयुना जनानां दिवो दुहिता भुवनस्य पत्नी ॥ ७.०७५.०४
वाजिनीवती सूर्यस्य योषा चित्रामघा राय ईशे वसूनाम्।
ऋषिष्टुता जरयन्ती मघोन्युषा उच्छति वह्निभिर्गृणाना ॥ ७.०७५.०५
प्रति द्युतानामरुषासो अश्वाश्चित्रा अदृश्रन्नुषसं वहन्तः।
याति शुभ्रा विश्वपिशा रथेन दधाति रत्नं विधते जनाय ॥ ७.०७५.०६
सत्या सत्येभिर्महती महद्भिर्देवी देवेभिर्यजता यजत्रैः।
रुजद्दृष्ट्वहानि दददुस्त्रियाणां प्रति गाव उषसं वावशन्त ॥ ७.०७५.०७
नू नो गोमद्वीरवद्धेहि रत्नमुषो अश्वावत्पुरुभोजो अस्मे।
मा नो बर्हिः पुरुषता निदे कर्युयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७५.०८

उदु ज्योतिरमृतं विश्वजन्यं विश्वानरः सविता देवो अश्रेत्।
क्रत्वा देवानामजनिष्ट चक्षुराविरकर्भुवनं विश्वमुषाः ॥ ७.०७६.०१
प्र मे पन्था देवयाना अदृश्रन्नमर्धन्तो वसुभिरिष्कृतासः।
अभूदु केतुरुषसः पुरस्तात्प्रतीच्यागादधि हर्म्येभ्यः ॥ ७.०७६.०२
तानीदहानि बहुलान्यासन्या प्राचीनमुदिता सूर्यस्य।
यतः परि जार इवाचरन्त्युषो ददृक्षे न पुनर्यतीव ॥ ७.०७६.०३
त इद्देवानां सधमाद आसन्नृतावानः कवयः पूर्व्यासः।

गूळ्हं ज्योतिः पितरो अन्वविन्दन्सत्यमन्त्रा अजनयन्नुषासम् ॥ ७.०७६.०४

समान ऊर्वे अधि संगतासः सं जानते न यतन्ते मिथस्ते ।

ते देवानां न मिनन्ति व्रतान्यमर्धन्तो वसुभिर्यादमानाः ॥ ७.०७६.०५

प्रति त्वा स्तोमैरीळते वसिष्ठा उषर्बुधः सुभगे तुष्टुवांसः ।

गवां नेत्री वाजपत्नी न उच्छोषः सुजाते प्रथमा जरस्व ॥ ७.०७६.०६

एषा नेत्री राधसः सूनृतानामुषा उच्छन्ती रिभ्यते वसिष्ठैः ।

दीर्घश्रुतं रयिमस्मे दधाना यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७६.०७

उपो रुरुचे युवतिर्न योषा विश्वं जीवं प्रसुवन्ती चरायै ।

अभूदग्निः समिधे मानुषाणामकज्योतिर्बाधमाना तमांसि ॥ ७.०७७.०१

विश्वं प्रतीची सप्रथा उदस्थाद्रुशद्वासो बिभ्रती शुक्रमश्वैत् ।

हिरण्यवर्णा सुदृशीकसंढग्गवां माता नेत्र्यहामरोचि ॥ ७.०७७.०२

देवानां चक्षुः सुभगा वहन्ती श्वेतं नयन्ती सुदृशीकमश्वम् ।

उषा अदर्शि रश्मिभिर्व्यक्ता चित्रामघा विश्वमनु प्रभूता ॥ ७.०७७.०३

अन्तिवामा दूरे अमित्रमुच्छोर्वी गव्यूतिमभयं कृधी नः ।

यावय द्वेष आ भरा वसूनि चोदय राधो गृणते मघोनि ॥ ७.०७७.०४

अस्मे श्रेष्ठेभिर्भानुभिर्वि भाह्युषो देवि प्रतिरन्ती न आयुः ।

इषं च नो दधती विश्ववारे गोमदश्वावद्रथवच्च राधः ॥ ७.०७७.०५

यां त्वा दिवो दुहितर्वर्धयन्त्युषः सुजाते मतिभिर्वसिष्ठाः ।

सास्मासु धा रयिमृष्वं बृहन्तं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७७.०६

प्रति केतवः प्रथमा अदृश्रन्नूर्ध्वा अस्या अञ्जयो वि श्रयन्ते ।

उषो अर्वाचा बृहता रथेन ज्योतिष्मता वाममस्मभ्यं वक्षि ॥ ७.०७८.०१

प्रति षीमग्निर्जरते समिद्धः प्रति विप्रासो मतिभिर्गृणन्तः ।

उषा याति ज्योतिषा बाधमाना विश्वा तमांसि दुरिताप देवी ॥ ७.०७८.०२
एता उ त्याः प्रत्यदश्रन्पुरस्ताज्ज्योतिर्यच्छन्तीरुषसो विभातीः।
अजीजनसूर्यं यज्ञमग्निमपाचीनं तमो अगादजुष्टम् ॥ ७.०७८.०३
अचेति दिवो दुहिता मघोनी विश्वे पश्यन्त्युषसं विभातीम्।
आस्थाद्रथं स्वधया युज्यमानमा यमश्वासः सुयुजो वहन्ति ॥ ७.०७८.०४
प्रति त्वाद्य सुमनसो बुधन्तास्माकासो मघवानो वयं च।
तिल्विलायध्वमुषसो विभातीर्युयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७८.०५

व्युषा आवः पथ्या जनानां पञ्च क्षितीर्मानुषीर्बोधयन्ती।
सुसंष्टग्भिरुक्षभिर्भानुमश्रेद्धि सूर्यो रोदसी चक्षसावः ॥ ७.०७९.०१
व्यञ्जते दिवो अन्तेष्वक्तून्विशो न युक्ता उषसो यतन्ते।
सं ते गावस्तम आ वर्तयन्ति ज्योतिर्यच्छन्ति सवितेव बाहू ॥ ७.०७९.०२
अभूदुषा इन्द्रतमा मघोन्यजीजनत्सुविताय श्रवांसि।
वि दिवो देवी दुहिता दधात्यङ्गिरस्तमा सुकृते वसूनि ॥ ७.०७९.०३
तावदुषो राधो अस्मभ्यं रास्व यावत्स्तोतृभ्यो अरदो गृणाना।
यां त्वा जज्ञुर्वृषभस्या रवेण वि दृह्यस्य दुरो अद्रेरौर्णोः ॥ ७.०७९.०४
देवंदेवं राधसे चोदयन्त्यस्मद्यक्सूनृता ईरयन्ती।
व्युच्छन्ती नः सनये धियो धा यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०७९.०५

प्रति स्तोमेभिरुषसं वसिष्ठा गीर्भिर्विप्रासः प्रथमा अबुधन्।
विवर्तयन्तीं रजसी समन्ते आविष्कृण्वतीं भुवनानि विश्वा ॥ ७.०८०.०१
एषा स्या नव्यमायुर्दधाना गूढवी तमो ज्योतिषोषा अबोधि।
अग्र एति युवतिरहयाणा प्राचिकित्सूर्यं यज्ञमग्निम् ॥ ७.०८०.०२
अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः।

घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०८०.०३

प्रत्यु अदश्यायत्युच्छन्ती दुहिता दिवः।

अपो महि व्ययति चक्षसे तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी ॥ ७.०८१.०१

उदुस्त्रियाः सृजते सूर्यः सचाँ उद्यन्नक्षत्रमर्चिवत्।

तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च सं भक्तेन गमेमहि ॥ ७.०८१.०२

प्रति त्वा दुहितर्दिव उषो जीरा अभुस्महि।

या वहसि पुरु स्पार्हँ वनन्वति रत्नं न दाशुषे मयः ॥ ७.०८१.०३

उच्छन्ती या कृणोषि मंहना महि प्रख्यै देवि स्वर्दशे।

तस्यास्ते रत्नभाज ईमहे वयं स्याम मातुर्न सूनवः ॥ ७.०८१.०४

तच्चित्रं राध आ भरोषो यद्दीर्घश्रुत्तमम्।

यत्ते दिवो दुहितर्मर्तभोजनं तद्रास्व भुनजामहै ॥ ७.०८१.०५

श्रवः सूरिभ्यो अमृतं वसुत्वनं वाजाँ अस्मभ्यं गोमतः।

चोदयित्री मघोनः सूनृतावत्युषा उच्छदप स्निधः ॥ ७.०८१.०६

इन्द्रावरुणा युवमध्वराय नो विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्।

दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति वयं जयेम पृतनासु दूढ्यः ॥ ७.०८२.०१

सम्राळन्यः स्वराळन्य उच्यते वां महान्ताविन्द्रावरुणा महावसू।

विश्वे देवासः परमे व्योमनि सं वामोजो वृषणा सं बलं दधुः ॥ ७.०८२.०२

अन्वपां खान्यतृन्तमोजसा सूर्यमैरयतं दिवि प्रभुम्।

इन्द्रावरुणा मदे अस्य मायिनोऽपिन्वतमपितः पिन्वतं धियः ॥ ७.०८२.०३

युवामिद्युत्सु पृतनासु वह्यो युवां क्षेमस्य प्रसवे मितज्ञवः।

ईशाना वस्व उभयस्य कारव इन्द्रावरुणा सुहवा हवामहे ॥ ७.०८२.०४

इन्द्रावरुणा यदिमानि चक्रथुर्विश्वा जातानि भुवनस्य मज्मना।

क्षेमेण मित्रो वरुणं दुवस्यति मरुद्भिरुग्रः शुभमन्य ईयते ॥ ७.०८२.०५
महे शुल्काय वरुणस्य नु त्विष ओजो मिमाते ध्रुवमस्य यत्स्वम्।
अजामिमन्यः श्रथयन्तमातिरद्भ्रेभिरन्यः प्र वृणोति भूयसः ॥ ७.०८२.०६
न तमंहो न दुरितानि मर्त्यमिन्द्रावरुणा न तपः कुतश्चन।
यस्य देवा गच्छथो वीथो अध्वरं न तं मर्तस्य नशते परिह्वृतिः ॥ ७.०८२.०७
अर्वाङ्गनरा दैव्येनावसा गतं शृणुतं हवं यदि मे जुजोषथः।
युवोर्हि सख्यमुत वा यदाप्यं मारुडिकमिन्द्रावरुणा नि यच्छतम् ॥ ७.०८२.०८
अस्माकमिन्द्रावरुणा भरेभरे पुरोयोधा भवतं कृष्ट्योजसा।
यद्वां हवन्त उभये अध स्पृधि नरस्तोकस्य तनयस्य सातिषु ॥ ७.०८२.०९
अस्मे इन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा द्युमं यच्छन्तु महि शर्म सप्रथः।
अवधं ज्योतिरदितेरृतावृधो देवस्य श्लोकं सवितुर्मनामहे ॥ ७.०८२.१०

युवां नरा पश्यमानास आप्यं प्राचा गव्यन्तः पृथुपर्शवो ययुः।
दासा च वृत्रा हतमार्याणि च सुदासमिन्द्रावरुणावसावतम् ॥ ७.०८३.०१
यत्रा नरः समयन्ते कृतध्वजो यस्मिन्नाजा भवति किं चन प्रियम्।
यत्रा भयन्ते भुवना स्वर्दशस्तत्रा न इन्द्रावरुणाधि वोचतम् ॥ ७.०८३.०२
सं भूम्या अन्ता ध्वसिरा अदक्षतेन्द्रावरुणा दिवि घोष आरुहत्।
अस्थुर्जनानामुप मामरातयोऽर्वागवसा हवनश्रुता गतम् ॥ ७.०८३.०३
इन्द्रावरुणा वधनाभिरप्रति भेदं वन्वन्ता प्र सुदासमावतम्।
ब्रह्माण्येषां शृणुतं हवीमनि सत्या तृत्सूनामभवत्पुरोहितिः ॥ ७.०८३.०४
इन्द्रावरुणावभ्या तपन्ति माघान्यर्यो वनुषामरातयः।
युवं हि वस्व उभयस्य राजथोऽध स्मा नोऽवतं पार्ये दिवि ॥ ७.०८३.०५
युवां हवन्त उभयास आजिष्विन्द्रं च वस्वो वरुणं च सातये।
यत्र राजभिर्दशभिर्निबाधितं प्र सुदासमावतं तृत्सुभिः सह ॥ ७.०८३.०६

दश राजानः समिता अयज्यवः सुदासमिन्द्रावरुणा न युयुधुः।
सत्या नृणामद्मसदामुपस्तुतिर्देवा एषामभवन्देवहूतिषु॥ ७.०८३.०७
दाशराज्ञे परियत्ताय विश्वतः सुदास इन्द्रावरुणावशिक्षतम्।
श्वित्यञ्चो यत्र नमसा कपर्दिनो धिया धीवन्तो असपन्त तृत्सवः॥ ७.०८३.०८
वृत्राण्यन्यः समिथेषु जिघ्रते व्रतान्यन्यो अभि रक्षते सदा।
हवामहे वां वृषणा सुवृक्तिभिरस्मे इन्द्रावरुणा शर्म यच्छतम्॥ ७.०८३.०९
अस्मे इन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा द्युम्नं यच्छन्तु महि शर्म सप्रथः।
अवध्रं ज्योतिरदितेरृतावृधो देवस्य श्लोकं सवितुर्मनामहे॥ ७.०८३.१०

आ वां राजानावध्वरे ववृत्यां हव्येभिरिन्द्रावरुणा नमोभिः।
प्र वां घृताची बाह्वोर्दधाना परि त्मना विषुरूपा जिगाति॥ ७.०८४.०१
युवो राष्ट्रं बृहदिन्वति द्यौर्यौ सेतृभिररज्जुभिः सिनीथः।
परि नो हेळो वरुणस्य वृज्या उरुं न इन्द्रः कृणवदु लोकम्॥ ७.०८४.०२
कृतं नो यज्ञं विदथेषु चारुं कृतं ब्रह्माणि सूरिषु प्रशस्ता।
उपो रयिर्देवजूतो न एतु प्र णः स्पर्हाभिरूतिभिस्तिरेतम्॥ ७.०८४.०३
अस्मे इन्द्रावरुणा विश्ववारं रयिं धत्तं वसुमन्तं पुरुक्षुम्।
प्र य आदित्यो अनृता मिनात्यमिता शूरो दयते वसूनि॥ ७.०८४.०४
इयमिन्द्रं वरुणमष्ट मे गीः प्रावत्तोके तनये तूतुजाना।
सुरत्नासो देववीतिं गमेम यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०८४.०५

पुनीषे वामरक्षसं मनीषां सोममिन्द्राय वरुणाय जुह्वत्।
घृतप्रतीकामुषसं न देवीं ता नो यामन्नुरुष्यतामभीके॥ ७.०८५.०१
स्पर्धन्ते वा उ देवहूये अत्र येषु ध्वजेषु दिद्यवः पतन्ति।
युवं ताँ इन्द्रावरुणावमित्रान्हतं पराचः शर्वा विषूचः॥ ७.०८५.०२

आपश्चिद्धि स्वयशसः सदस्सु देवीरिन्द्रं वरुणं देवता धुः।
कृष्टीरन्यो धारयति प्रविक्ता वृत्राण्यन्यो अप्रतीनि हन्ति॥ ७.०८५.०३
स सुक्रतुरृतचिदस्तु होता य आदित्य शवसा वां नमस्वान्।
आववर्तदवसे वां हविष्मानसदित्स सुविताय प्रयस्वान्॥ ७.०८५.०४
इयमिन्द्रं वरुणमष्ट मे गीः प्रावत्तोके तनये तूतुजाना।
सुरत्नासो देववीतिं गमेम यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०८५.०५

धीरा त्वस्य महिना जनूषि वि यस्तस्तम्भ रोदसी चिदुर्वी।
प्र नाकमृष्वं नुनुदे बृहन्तं द्विता नक्षत्रं पप्रथच्च भूम॥ ७.०८६.०१
उत स्वया तन्वा सं वदे तत्कदा न्वन्तर्वरुणे भुवानि।
किं मे हव्यमहणानो जुषेत कदा मृळीकं सुमना अभि ख्यम्॥ ७.०८६.०२
पृच्छे तदेनो वरुण दिदृक्षूपो एमि चिकितुषो विपृच्छम्।
समानमिन्मे कवयश्चिदाहुरयं ह तुभ्यं वरुणो हणीते॥ ७.०८६.०३
किमाग आस वरुण ज्येष्ठं यस्तोतारं जिघांससि सखायम्।
प्र तन्मे वोचो द्रूळभ स्वधावोऽव त्वानेना नमसा तुर इयाम्॥ ७.०८६.०४
अव द्रुग्धानि पित्र्या सृजा नोऽव या वयं चकृमा तनूभिः।
अव राजन्पशुतृपं न तायुं सृजा वत्सं न दाम्नो वसिष्ठम्॥ ७.०८६.०५
न स स्वो दक्षो वरुण धृतिः सा सुरा मन्युर्विभीदको अचित्तिः।
अस्ति ज्यायान्कनीयस उपारे स्वप्नश्चनेदनृतस्य प्रयोता॥ ७.०८६.०६
अरं दासो न मीळ्हुषे कराण्यहं देवाय भूर्णयेऽनागाः।
अवेतयदचितो देवो अर्यो गृत्सं राये कवितरो जुनाति॥ ७.०८६.०७
अयं सु तुभ्यं वरुण स्वधावो हृदि स्तोम उपश्रितश्चिदस्तु।
शं नः क्षेमे शमु योगे नो अस्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०८६.०८

रदत्पथो वरुणः सूर्याय प्राणांसि समुद्रिया नदीनाम्।
 सर्गो न सृष्टो अर्वतीरृतायञ्चकार महीरवनीरहभ्यः ॥ ७.०८७.०१
 आत्मा ते वातो रज आ नवीनोत्पशुर्न भूर्णिर्यवसे ससवान्।
 अन्तर्मही बृहती रोदसीमे विश्वा ते धाम वरुण प्रियाणि ॥ ७.०८७.०२
 परि स्पशो वरुणस्य स्मदिष्टा उभे पश्यन्ति रोदसी सुमेके।
 ऋतावानः कवयो यज्ञधीराः प्रचेतसो य इषयन्त मन्म ॥ ७.०८७.०३
 उवाच मे वरुणो मेधिराय त्रिः सप्त नामाघ्न्या बिभर्ति।
 विद्वान्पदस्य गुह्या न वोचद्युगाय विप्र उपराय शिक्षन् ॥ ७.०८७.०४
 तिस्रो द्यावो निहिता अन्तरस्मिन्तिस्रो भूमिरुपराः षड्विधानाः।
 गृत्सो राजा वरुणश्चक्र एतं दिवि प्रेङ्खं हिरण्ययं शुभे कम् ॥ ७.०८७.०५
 अव सिन्धुं वरुणो द्यौरिव स्थाद्द्रप्सो न श्वेतो मृगस्तुविष्मान्।
 गम्भीरशंसो रजसो विमानः सुपारक्षत्रः सतो अस्य राजा ॥ ७.०८७.०६
 यो मृळयाति चक्रुषे चिदागो वयं स्याम वरुणे अनागाः।
 अनु व्रतान्यदितेरृधन्तो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०८७.०७

प्र शुन्ध्युवं वरुणाय प्रेष्ठां मतिं वसिष्ठ मीळ्हुषे भरस्व।
 य ईमर्वाञ्च करते यजत्रं सहस्रामघं वृषणं बृहन्तम् ॥ ७.०८८.०१
 अथा न्वस्य संदृशं जगन्वानग्रेरनीकं वरुणस्य मंसि।
 स्वर्यदशमन्नधिपा उ अन्धोऽभि मा वपुर्दृशये निनीयात् ॥ ७.०८८.०२
 आ यद्रुहाव वरुणश्च नावं प्र यत्समुद्रमीरयाव मध्यम्।
 अधि यदपां स्नुभिश्चराव प्र प्रेङ्ख ईङ्खयावहै शुभे कम् ॥ ७.०८८.०३
 वसिष्ठं ह वरुणो नाव्याधादृषिं चकार स्वपा महोभिः।
 स्तोतारं विप्रः सुदिनत्वे अह्नां यान्नु द्यावस्ततनन्यादुषासः ॥ ७.०८८.०४
 क त्यानि नौ सख्या बभूवुः सचावहे यदवृकं पुरा चित्।

बृहन्तं मानं वरुण स्वधावः सहस्रद्वारं जगमा गृहं ते ॥ ७.०८८.०५
य आपिर्नित्यो वरुण प्रियः सन्त्वामागांसि कृणवत्सखा ते ।
मा त एनस्वन्तो यक्षिन्भुजेम यन्धि ष्मा विप्रः स्तुवते वरूथम् ॥ ७.०८८.०६
ध्रुवासु त्वासु क्षितिषु क्षियन्तो व्यस्मत्पाशं वरुणो मुमोचत् ।
अवो वन्वाना अदितेरुपस्थाद्द्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०८८.०७

मो षु वरुण मृन्मयं गृहं राजन्नहं गमम् ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ ७.०८९.०१
यदेमि प्रस्फुरन्निव दृतिर्न ध्मातो अद्रिवः ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ ७.०८९.०२
क्रत्वः समह दीनता प्रतीपं जगमा शुचे ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ ७.०८९.०३
अपां मध्ये तस्थिवांसं तृष्णाविदज्जरितारम् ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ ७.०८९.०४
यत्किं चेदं वरुण दैव्ये जनेऽभिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि ।
अचित्ती यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः ॥ ७.०८९.०५

प्र वीरया शुचयो दद्रिरे वामध्वर्युभिर्मधुमन्तः सुतासः ।
वह वायो नियुतो याह्यच्छा पिबा सुतस्यान्धसो मदाय ॥ ७.०९०.०१
ईशानाय प्रहुतिं यस्त आनट् छुचिं सोमं शुचिपास्तुभ्यं वायो ।
कृणोषि तं मर्त्येषु प्रशस्तं जातोजातो जायते वाज्यस्य ॥ ७.०९०.०२
राये नु यं जज्ञतू रोदसीमे राये देवी धिषणा धाति देवम् ।
अध वायुं नियुतः सश्चत स्वा उत श्वेतं वसुधितिं निरेके ॥ ७.०९०.०३
उच्छन्नृषसः सुदिना अरिप्रा उरु ज्योतिर्विविदुर्दीध्यानाः ।

गव्यं चिदूर्वमुशिजो वि ववृस्तेषामनु प्रदिवः ससुरापः ॥ ७.०९०.०४
ते सत्येन मनसा दीध्यानाः स्वेन युक्तासः क्रतुना वहन्ति।
इन्द्रवायू वीरवाहं रथं वामीशानयोरभि पृक्षः सचन्ते ॥ ७.०९०.०५
ईशानासो ये दधते स्वर्णो गोभिरश्वेभिर्वसुभिर्हिरण्यैः।
इन्द्रवायू सूरयो विश्वमायुरर्वद्विर्वरिः पृतनासु सहयुः ॥ ७.०९०.०६
अर्वन्तो न श्रवसो भिक्षमाणा इन्द्रवायू सुष्टुतिभिर्वसिष्ठाः।
वाजयन्तः स्ववसे हुवेम यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९०.०७

कुविदङ्गं नमसा ये वृधासः पुरा देवा अनवद्यास आसन्।
ते वायवे मनवे बाधितायावासयन्नुषसं सूर्येण ॥ ७.०९१.०१
उशन्ता दूता न दभाय गोपा मासश्च पाथः शरदश्च पूर्वीः।
इन्द्रवायू सुष्टुतिर्वामियाना मार्डीकमीट्टे सुवितं च नव्यम् ॥ ७.०९१.०२
पीवोअत्राँ रयिवृधः सुमेधाः श्वेतः सिषक्ति नियुतामभिश्चीः।
ते वायवे समनसो वि तस्थुर्विश्वेत्ररः स्वपत्यानि चक्रुः ॥ ७.०९१.०३
यावत्तरस्तन्वो यावदोजो यावन्नरश्चक्षसा दीध्यानाः।
शुचिं सोमं शुचिपा पातमस्मे इन्द्रवायू सदतं बहिरिदम् ॥ ७.०९१.०४
नियुवाना नियुतः स्पार्हवीरा इन्द्रवायू सरथं यातमर्वाक्।
इदं हि वां प्रभृतं मध्वो अग्रमध प्रीणाना वि मुमुक्तमस्मे ॥ ७.०९१.०५
या वां शतं नियुतो याः सहस्रमिन्द्रवायू विश्ववाराः सचन्ते।
आभिर्यातं सुविदत्राभिरर्वाक्पातं नरा प्रतिभृतस्य मध्वः ॥ ७.०९१.०६
अर्वन्तो न श्रवसो भिक्षमाणा इन्द्रवायू सुष्टुतिभिर्वसिष्ठाः।
वाजयन्तः स्ववसे हुवेम यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९१.०७

आ वायो भूष शुचिपा उप नः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार।

उपो ते अन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम् ॥ ७.०९२.०१
प्र सोता जीरो अध्वरेष्वस्थात्सोममिन्द्राय वायवे पिबध्वै ।
प्र यद्वां मध्वो अग्रियं भरन्त्यध्वर्यवो देवयन्तः शचीभिः ॥ ७.०९२.०२
प्र याभिर्यासि दाश्वंसमच्छा नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे ।
नि नो रयिं सुभोजसं युवस्व नि वीरं गव्यमश्व्यं च राधः ॥ ७.०९२.०३
ये वायव इन्द्रमादनास आदेवासो नितोशनासो अर्यः ।
घ्नन्तो वृत्राणि सूरिभिः ष्याम सासह्वांसो युधा नृभिरमित्रान् ॥ ७.०९२.०४
आ नो नियुद्धिः शतिनीभिरध्वरं सहस्रिणीभिरुप याहि यज्ञम् ।
वायो अस्मिन्सवने मादयस्व यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९२.०५

शुचिं नु स्तोमं नवजातमद्येन्द्राग्री वृत्रहणा जुषेथाम् ।
उभा हि वां सुहवा जोहवीमि ता वाजं सद्य उशते धेष्ठा ॥ ७.०९३.०१
ता सानसी शवसाना हि भूतं साकंवृधा शवसा शूशुवांसा ।
क्षयन्तौ रायो यवसस्य भूरेः पृङ्क्तं वाजस्य स्थविरस्य घृष्वेः ॥ ७.०९३.०२
उपो ह यद्विदथं वाजिनो गुर्धीभिर्विप्राः प्रमतिमिच्छमानाः ।
अर्वन्तो न काष्ठां नक्षमाणा इन्द्राग्री जोहुवतो नरस्ते ॥ ७.०९३.०३
गीर्भीर्विप्रः प्रमतिमिच्छमान ईदृ रयिं यशसं पूर्वभाजम् ।
इन्द्राग्री वृत्रहणा सुवज्रा प्र नो नव्येभिस्तिरतं देष्णैः ॥ ७.०९३.०४
सं यन्मही मिथती स्पर्धमाने तनूरुचा शूरसाता यतैते ।
अदेवयुं विदथे देवयुभिः सत्रा हतं सोमसुता जनेन ॥ ७.०९३.०५
इमामु षु सोमसुतिमुप न एन्द्राग्री सौमनसाय यातम् ।
नू चिद्धि परिमन्नाथे अस्माना वां शश्वद्धिर्वृतीय वाजैः ॥ ७.०९३.०६
सो अग्र एना नमसा समिद्धोऽच्छा मित्रं वरुणमिन्द्रं वोचेः ।
यत्सीमागश्चकृमा तत्सु मृळ तदर्यमादितिः शिश्रथन्तु ॥ ७.०९३.०७

एता अग्र आशुषाणास इष्टीर्युवोः सचाभ्यश्याम वाजान्।

मेन्द्रो नो विष्णुर्मरुतः परि ख्यन्यूनं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९३.०८

इयं वामस्य मन्मन इन्द्राग्नी पूर्व्यस्तुतिः।

अभ्राद्वृष्टिरिवाजनि ॥ ७.०९४.०१

शृणुतं जरितुर्हवमिन्द्राग्नी वनतं गिरः।

ईशाना पिप्यतं धियः ॥ ७.०९४.०२

मा पापत्वाय नो नरेन्द्राग्नी माभिश्स्तये।

मा नो रीरधतं निदे ॥ ७.०९४.०३

इन्द्रे अग्रा नमो बृहत्सुवृक्तिमेरयामहे।

धिया धेना अवस्यवः ॥ ७.०९४.०४

ता हि शश्वन्त ईळत इत्या विप्रास ऊतये।

सबाधो वाजसातये ॥ ७.०९४.०५

ता वां गीर्भिर्विपन्यवः प्रयस्वन्तो हवामहे।

मेधसाता सनिष्यवः ॥ ७.०९४.०६

इन्द्राग्नी अवसा गतमस्मभ्यं चर्षणीसहा।

मा नो दुःशंस ईशत ॥ ७.०९४.०७

मा कस्य नो अररुषो धूर्तिः प्रणङ्गर्त्यस्य।

इन्द्राग्नी शर्म यच्छतम् ॥ ७.०९४.०८

गोमद्धिरण्यवद्वसु यद्वामश्वावदीमहे।

इन्द्राग्नी तद्वनेमहि ॥ ७.०९४.०९

यत्सोम आ सुते नर इन्द्राग्नी अजोहवुः।

सप्तीवन्ता सपर्यवः ॥ ७.०९४.१०

उक्थेभिर्वृत्रहन्तमा या मन्दाना चिदा गिरा।

आङ्गूषैराविवासतः ॥ ७.०९४.११

ताविद्दुःशंसं मर्त्यं दुर्विद्वांसं रक्षस्विनम्।

आभोगं हन्मना हतमुदधिं हन्मना हतम् ॥ ७.०९४.१२

प्र क्षोदसा धायसा सस्र एषा सरस्वती धरुणमायसी पूः।

प्रबाबधाना रथ्येव याति विश्वा अपो महिना सिन्धुरन्याः ॥ ७.०९५.०१

एकाचेतत्सरस्वती नदीनां शुचिर्यती गिरिभ्य आ समुद्रात्।

रायश्चेतन्ती भुवनस्य भूरेर्घृतं पयो दुदुहे नाहुषाय ॥ ७.०९५.०२

स वावृधे नर्यो योषणासु वृषा शिशुर्वृषभो यज्ञियासु।

स वाजिनं मघवद्भ्यो दधाति वि सातये तन्वं मामृजीत ॥ ७.०९५.०३

उत स्या नः सरस्वती जुषाणोप श्रवत्सुभगा यज्णे अस्मिन्।

मितञ्जुभिर्नमस्यैरियाना राया युजा चिदुत्तरा सखिभ्यः ॥ ७.०९५.०४

इमा जुह्वाना युष्मदा नमोभिः प्रति स्तोमं सरस्वति जुषस्व।

तव शर्मन्प्रियतमे दधाना उप स्थेयाम शरणं न वृक्षम् ॥ ७.०९५.०५

अयमु ते सरस्वति वसिष्ठो द्वारावृतस्य सुभगे व्यावः।

वर्ध शुभ्रे स्तुवते रासि वाजान्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९५.०६

बृहदु गायिषे वचोऽसुर्या नदीनाम्।

सरस्वतीमिन्महया सुवृक्तिभिः स्तोमैर्वसिष्ठ रोदसी ॥ ७.०९६.०१

उभे यत्ते महिना शुभ्रे अन्धसी अधिक्षियन्ति पूरवः।

सा नो बोध्यवित्री मरुत्सखा चोद राधो मघोनाम् ॥ ७.०९६.०२

भद्रमिद्भद्रा कृणवत्सरस्वत्यकवारी चेतति वाजिनीवती।

गृणाना जमदग्निवत्स्तुवाना च वसिष्ठवत् ॥ ७.०९६.०३

जनीयन्तो न्वग्रवः पुत्रीयन्तः सुदानवः।

सरस्वन्तं हवामहे ॥ ७.०९६.०४

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः ।

तेभिर्नोऽविता भव ॥ ७.०९६.०५

पीपिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः ।

भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥ ७.०९६.०६

यज्ञे दिवो नृषदने पृथिव्या नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।

इन्द्राय यत्र सवनानि सुन्वे गमन्मदाय प्रथमं वयश्च ॥ ७.०९७.०१

आ दैव्या वृणीमहेऽवांसि बृहस्पतिर्नो मह आ सखायः ।

यथा भवेम मीळ्हुषे अनागा यो नो दाता परावतः पितेव ॥ ७.०९७.०२

तमु ज्येष्ठं नमसा हविर्भिः सुशेवं ब्रह्मणस्पतिं गृणीषे ।

इन्द्रं शलोको महि दैव्यः सिषक्तु यो ब्रह्मणो देवकृतस्य राजा ॥ ७.०९७.०३

स आ नो योनिं सदतु प्रेष्ठो बृहस्पतिर्विश्ववारो यो अस्ति ।

कामो रायः सुवीर्यस्य तं दात्यर्षन्नो अति सश्रुतो अरिष्टान् ॥ ७.०९७.०४

तमा नो अर्कममृताय जुष्टमिमे धासुरमृतासः पुराजाः ।

शुचिक्रन्दं यजतं पस्त्यानां बृहस्पतिमनर्वाणं हुवेम ॥ ७.०९७.०५

तं शग्मासो अरुषासो अश्वा बृहस्पतिं सहवाहो वहन्ति ।

सहश्चिद्यस्य नीलवत्सधस्थं नभो न रूपमरुषं वसानाः ॥ ७.०९७.०६

स हि शुचिः शतपत्रः स शुन्ध्युर्हिरण्यवाशीरिषिरः स्वर्षाः ।

बृहस्पतिः स स्वावेश ऋष्वः पुरू सखिभ्य आसुतिं करिष्ठः ॥ ७.०९७.०७

देवी देवस्य रोदसी जनित्री बृहस्पतिं वावृधतुर्महित्वा ।

दक्षाय्याय दक्षता सखायः करद्ब्रह्मणे सुतरा सुगाधा ॥ ७.०९७.०८

इयं वां ब्रह्मणस्पते सुवृक्तिर्ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे अकारि ।

अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्जजस्तमर्यो वनुषामरातीः ॥ ७.०९७.०९

बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वो दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य।
धत्तं रयिं स्तुवते कीरये चिद्द्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९७.१०

अध्वर्यवोऽरुणं दुग्धमंशुं जुहोतन वृषभाय क्षितीनाम्।
गौराद्वेदीयाँ अवपानमिन्द्रो विश्वाहेद्याति सुतसोममिच्छन् ॥ ७.०९८.०१
यद्दधिषे प्रदिवि चार्वन्नं दिवेदिवे पीतिमिदस्य वक्षि।
उत हृदोत मनसा जुषाण उशन्निन्द्र प्रस्थितान्याहि सोमान् ॥ ७.०९८.०२
जज्ञानः सोमं सहसे पपाथ प्र ते माता महिमानमुवाच।
एन्द्र पप्राथोर्वन्तरिक्षं युधा देवेभ्यो वरिवश्चकर्थ ॥ ७.०९८.०३
यद्योधया महतो मन्यमानान्साक्षाम तान्बाहुभिः शाशदानान्।
यद्वा नृभिर्वृत इन्द्राभियुध्यास्तं त्वयाजिं सौश्रवसं जयेम ॥ ७.०९८.०४
प्रेन्द्रस्य वोचं प्रथमा कृतानि प्र नूतना मघवा या चकार।
यदेददेवीरसहिष्ट माया अथाभवत्केवलः सोमो अस्य ॥ ७.०९८.०५
तवेदं विश्वमभितः पशव्यं यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य।
गवामसि गोपतिरेक इन्द्र भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः ॥ ७.०९८.०६
बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वो दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य।
धत्तं रयिं स्तुवते कीरये चिद्द्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९८.०७

परो मात्रया तन्वा वृधान न ते महित्वमन्वश्चवन्ति।
उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देव त्वं परमस्य वित्से ॥ ७.०९९.०१
न ते विष्णो जायमानो न जातो देव महिम्नः परमन्तमाप।
उदस्तभ्ना नाकमृष्वं बृहन्तं दाधर्थ प्राचीं ककुभं पृथिव्याः ॥ ७.०९९.०२
इरावती धेनुमती हि भूतं सूयवसिनी मनुषे दशस्या।
व्यस्तभ्ना रोदसी विष्णवेते दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः ॥ ७.०९९.०३

उरुं यज्ञाय चक्रथुरु लोकं जनयन्ता सूर्यमुषासमग्निम्।
दासस्य चिद्वृषशिप्रस्य माया जघ्नथुर्नरा पृतनाज्येषु ॥ ७.०९९.०४
इन्द्राविष्णू दंहिताः शम्बरस्य नव पुरो नवतिं च श्रथिष्टम्।
शतं वर्चिनः सहस्रं च साकं हथो अप्रत्यसुरस्य वीरान् ॥ ७.०९९.०५
इयं मनीषा बृहती बृहन्तोरुक्रमा तवसा वर्धयन्ती।
ररे वां स्तोमं विदथेषु विष्णो पिन्वतमिषो वृजनेष्विन्द्र ॥ ७.०९९.०६
वषट् ते विष्णवास आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्।
वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०९९.०७

नू मर्तो दयते सनिष्यन्तो विष्णव उरुगायाय दाशत्।
प्र यः सत्राचा मनसा यजात एतावन्तं नर्यमाविवासात् ॥ ७.१००.०१
त्वं विष्णो सुमतिं विश्वजन्यामप्रयुतामेवयावो मतिं दाः।
पर्चो यथा नः सुवितस्य भूरेरश्वावतः पुरुश्चन्द्रस्य रायः ॥ ७.१००.०२
त्रिर्देवः पृथिवीमेष एतां वि चक्रमे शतर्चसं महित्वा।
प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्त्वेषं ह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥ ७.१००.०३
वि चक्रमे पृथिवीमेष एतां क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्।
ध्रुवासो अस्य कीरयो जनास उरुक्षितिं सुजनिमा चकार ॥ ७.१००.०४
प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्।
तं त्वा गृणामि तवसमतव्यान्क्षयन्तमस्य रजसः पराके ॥ ७.१००.०५
किमित्ते विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प्र यद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि।
मा वर्षो अस्मदप गूह एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ ॥ ७.१००.०६
वषट् ते विष्णवास आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्।
वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.१००.०७

तिस्रो वाचः प्र वद ज्योतिरग्रा या एतद्दुहे मधुदोघमूधः।
स वत्सं कृण्वन्गर्भमोषधीनां सद्यो जातो वृषभो रोरवीति ॥ ७.१०१.०१
यो वर्धन ओषधीनां यो अपां यो विश्वस्य जगतो देव ईशे।
स त्रिधातु शरणं शर्म यंसल्लिवर्तु ज्योतिः स्वभिष्ट्यस्मे ॥ ७.१०१.०२
स्तरीरु त्वद्भवति सूत उ त्वद्यथावशं तन्वं चक्र एषः।
पितुः पयः प्रति गृभ्णाति माता तेन पिता वर्धते तेन पुत्रः ॥ ७.१०१.०३
यस्मिन्विश्वानि भुवनानि तस्थुस्तिस्त्रो द्यावस्त्रेधा ससुरापः।
त्रयः कोशास उपसेचनासो मध्वः श्रोतन्त्यभितो विरप्शाम् ॥ ७.१०१.०४
इदं वचः पर्जन्याय स्वराजे हृदो अस्त्वन्तरं तज्जुजोषत्।
मयोभुवो वृष्टयः सन्त्वस्मे सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः ॥ ७.१०१.०५
स रेतोधा वृषभः शश्वतीनां तस्मिन्नात्मा जगतस्तस्थुषश्च।
तन्म ऋतं पातु शतशारदाय यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.१०१.०६

पर्जन्याय प्र गायत दिवस्पुत्राय मीळ्हुषे।
स नो यवसमिच्छतु ॥ ७.१०२.०१
यो गर्भमोषधीनां गवां कृणोत्यर्वताम्।
पर्जन्यः पुरुषीणाम् ॥ ७.१०२.०२
तस्मा इदास्ये हविर्जुहोता मधुमत्तमम्।
इळां नः संयतं करत् ॥ ७.१०२.०३

संवत्सरं शशयाना ब्राह्मणा व्रतचारिणः।
वाचं पर्जन्यजिन्वितां प्र मण्डूका अवादिषुः ॥ ७.१०३.०१
दिव्या आपो अभि यदेनमायन्दतिं न शुष्कं सरसी शयानम्।
गवामह न मायुर्वत्सिनीनां मण्डूकानां वयुरत्रा समेति ॥ ७.१०३.०२

यदीमेनाँ उशतो अभ्यवर्षीत्तृष्यावतः प्रावृष्यागतायाम्।
 अख्खलीकृत्या पितरं न पुत्रो अन्यो अन्यमुप वदन्तमेति ॥ ७.१०३.०३
 अन्यो अन्यमनु गृभ्णात्येनोरपां प्रसर्गे यदमन्दिषाताम्।
 मण्डूको यदभिवृष्टः कनिष्कन्पृश्रिः सम्पृङ्क्ते हरितेन वाचम् ॥ ७.१०३.०४
 यदेषामन्यो अन्यस्य वाचं शाक्तस्येव वदति शिक्षमाणः।
 सर्वं तदेषां समृधेव पर्व यत्सुवाचो वदथनाध्यप्सु ॥ ७.१०३.०५
 गोमायुरेको अजमायुरेकः पृश्रिरेको हरित एक एषाम्।
 समानं नाम बिभ्रतो विरूपाः पुरुत्रा वाचं पिपिशुर्वदन्तः ॥ ७.१०३.०६
 ब्राह्मणासो अतिरात्रे न सोमे सरो न पूर्णमभितो वदन्तः।
 संवत्सरस्य तदहः परि ष्ट यन्मण्डूकाः प्रावृषीणं बभूव ॥ ७.१०३.०७
 ब्राह्मणासः सोमिनो वाचमक्रत ब्रह्म कृण्वन्तः परिवत्सरीणम्।
 अध्वर्यवो घर्मिणः सिष्विदाना आविर्भवन्ति गुह्या न के चित् ॥ ७.१०३.०८
 देवहितिं जुगुपुर्द्वादशस्य ऋतुं नरो न प्र मिनन्त्येते।
 संवत्सरे प्रावृष्यागतायां तप्ता घर्मा अश्रुवते विसर्गम् ॥ ७.१०३.०९
 गोमायुरदादजमायुरदात्पृश्रिरदाद्धरितो नो वसूनि।
 गवां मण्डूका ददतः शतानि सहस्रसावे प्र तिरन्त आयुः ॥ ७.१०३.१०

इन्द्रासोमा तपतं रक्ष उब्जतं न्यर्पयतं वृषणा तमोवृधः।
 परा शृणीतमचितो न्योषतं हतं नुदेथां नि शिशीतमत्रिणः ॥ ७.१०४.०१
 इन्द्रासोमा समघशंसमभ्यघं तपुर्ययस्तु चरुरग्निवाँ इव।
 ब्रह्मद्विषे क्रव्यादे घोरचक्षसे द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने ॥ ७.१०४.०२
 इन्द्रासोमा दुष्कृतो वत्रे अन्तरनारम्भणे तमसि प्र विध्यतम्।
 यथा नातः पुनरेकश्चनोदयत्तद्वामस्तु सहसे मन्युमच्छवः ॥ ७.१०४.०३
 इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवो वधं सं पृथिव्या अघशंसाय तर्हणम्।

उत्तक्षतं स्वर्यं पर्वतेभ्यो येन रक्षो वावृधानं निजूर्वथः ॥ ७.१०४.०४
 इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवस्पर्यग्नितप्तेभिर्युवमश्महन्मभिः।
 तपुर्वधेभिरजरेभिरत्रिणो नि पर्शानि विध्यतं यन्तु निस्वरम् ॥ ७.१०४.०५
 इन्द्रासोमा परि वां भूतु विश्वत इयं मतिः कक्ष्याश्वेव वाजिना।
 यां वां होत्रां परिहिनोमि मेधयेमा ब्रह्माणि नृपतीव जिन्वतम् ॥ ७.१०४.०६
 प्रति स्मरेथां तुजयद्भिरेवैर्हतं द्रुहो रक्षसो भङ्गुरावतः।
 इन्द्रासोमा दुष्कृते मा सुगं भूद्यो नः कदा चिदभिदासति द्रुहा ॥ ७.१०४.०७
 यो मा पाकेन मनसा चरन्तमभिचष्टे अनृतेभिर्वचोभिः।
 आप इव काशिना संगृभीता असन्नस्त्वासत इन्द्र वक्ता ॥ ७.१०४.०८
 ये पाकशंसं विहरन्त एवैर्ये वा भद्रं दूषयन्ति स्वधाभिः।
 अहये वा तान्प्रददातु सोम आ वा दधातु निरृतेरुपस्थे ॥ ७.१०४.०९
 यो नो रसं दिप्सति पित्वो अग्ने यो अश्वानां यो गवां यस्तनूनाम्।
 रिपुः स्तेनः स्तेयकृद्भ्रमेतु नि ष हीयतां तन्वा तना च ॥ ७.१०४.१०
 परः सो अस्तु तन्वा तना च तिस्रः पृथिवीरधो अस्तु विश्वाः।
 प्रति शुष्यतु यशो अस्य देवा यो नो दिवा दिप्सति यश्च नक्तम् ॥ ७.१०४.११
 सुविज्ञानं चिकितुषे जनाय सच्चासच्च वचसी पस्पृधाते।
 तयोर्यत्सत्यं यतरदृजीयस्तदित्सोमोऽवति हन्त्यासत् ॥ ७.१०४.१२
 न वा उ सोमो वृजिनं हिनोति न क्षत्रियं मिथुया धारयन्तम्।
 हन्ति रक्षो हन्त्यासद्वदन्तमुभाविन्द्रस्य प्रसितौ शयाते ॥ ७.१०४.१३
 यदि वाहमनृतदेव आस मोघं वा देवाँ अप्यूहे अग्ने।
 किमस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघवाचस्ते निरृथं सचन्ताम् ॥ ७.१०४.१४
 अद्या मुरीय यदि यातुधानो अस्मि यदि वायुस्ततप पूरुषस्य।
 अथा स वीरैर्दशभिर्वि यूया यो मा मोघं यातुधानेत्याह ॥ ७.१०४.१५
 यो मायातुं यातुधानेत्याह यो वा रक्षाः शुचिरस्मीत्याह।

इन्द्रस्तं हन्तु महता वधेन विश्वस्य जन्तोरधमस्पदीष्ट ॥ ७.१०४.१६
 प्र या जिगाति खर्गलेव नक्तमप द्रुहा तन्वं गूहमाना ।
 वत्राँ अनन्ताँ अव सा पदीष्ट ग्रावाणो घ्नन्तु रक्षस उपब्दैः ॥ ७.१०४.१७
 वि तिष्ठध्वं मरुतो विक्ष्विच्छत गृभायत रक्षसः सं पिनष्टन ।
 वयो ये भूत्वी पतयन्ति नक्तभिर्ये वा रिपो दधिरे देवे अध्वरे ॥ ७.१०४.१८
 प्र वर्तय दिवो अश्मानमिन्द्र सोमशितं मघवन्सं शिशाधि ।
 प्राक्तादपाक्तादधरादुदक्तादभि जहि रक्षसः पर्वतेन ॥ ७.१०४.१९
 एत उ त्पे पतयन्ति श्वयातव इन्द्रं दिप्सन्ति दिप्सवोऽदाभ्यम् ।
 शिशीते शक्रः पिशुनेभ्यो वधं नूनं सृजदशानिं यातुमद्भ्यः ॥ ७.१०४.२०
 इन्द्रो यातूनामभवत्पराशरो हविर्मथीनामभ्याविवासताम् ।
 अभीदु शक्रः परशुर्यथा वनं पात्रेव भिन्दन्सत एति रक्षसः ॥ ७.१०४.२१
 उलूकयातुं शुशुलूकयातुं जहि श्वयातुमुत कोकयातुम् ।
 सुपर्णयातुमुत गृध्रयातुं दृषदेव प्र मृण रक्ष इन्द्र ॥ ७.१०४.२२
 मा नो रक्षो अभि नड्यातुमावतामपोच्छतु मिथुना या किमीदिना ।
 पृथिवी नः पार्थिवात्पात्वंहसोऽन्तरिक्षं दिव्यात्पात्वस्मान् ॥ ७.१०४.२३
 इन्द्र जहि पुमांसं यातुधानमुत स्त्रियं मायया शाशदानाम् ।
 विग्रीवासो मूरदेवा ऋदन्तु मा ते दृशन्सूर्यमुच्चरन्तम् ॥ ७.१०४.२४
 प्रति चक्ष्व वि चक्ष्वेन्द्रश्च सोम जागृतम् ।
 रक्षोभ्यो वधमस्यतमशानिं यातुमद्भ्यः ॥ ७.१०४.२५